

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 74

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

18-24 Şubat 2016

Özgür Gelecek'ten

**Gerçeklerden korkuyorlar,
çünkü gerçekler devrimcidir!**

Merhaba
Gazetemizin 69. sayısı itibariyle T. Kürdistanı'nda sokağa çıkma yasağının olduğu ilçelerde Kürt halkı ile dayanışma amacıyla başlatmış olduğu kampanya sona erdi.

TC'nin T. Kürdistanı'ndaki ablukasını kırmak ve Kürt halkı ile dayanışmak için başlatmış olduğumuz kampanya birçok alanda hayata geçerken, okurlarımız 5 sayı boyunca gazete dağıtımını en geniş kitlelere yapmayı hedeflediler. Bu hedef salt ilçelere maddi anlamda katkı sağlamayı hedeflemedi elbette, Kürt halkının sesinin-direnisinin herkese ulaşması öncelikli hedeflerdendi. Kampanyamız sona erse de Kürt halkının ve ezilen her kesimin sesini kampanya çalışmamızda olduğu gibi geniş kitlelere ulaştırma amacımız devam ediyor.

Çünkü bugün özgür basına olan ihtiyacın açıklığı her zamankinden daha fazla ortada! Halkın gerçeklere ulaşmasını özgür basın mensuplarını gözaltına alarak, haber takibinde saldırarak, tutuklayarak, katlederek engellemeye çalışıyorlar! Bu yüzden özgür basın olarak dayanışmamızı büyütmemizin önemini bir kez daha görüyoruz. Son bir hafta içerisinde bile T. Kürdistanı'nda haber takibindeyken gözaltına alınan, tutuklananlar devletin bizden yani gerçekleri yazanlardan ne kadar korktuğunu bir kez daha gösterdi. Bu korkuyu büyütme devam edeceğiz.

Gündem

Kaybedişin telaşı

S/03

Göğün Yarısı

8 Mart can bedeli hakkını elde etmenin mücadelesidir

S/07

Pusula

**Ölümlerine alışamadığımız
ölümsüz Beşler'e...**

S/11

Cizîr'in kıvılcımı TC'yi yakmaya devam edecek!

Direnış yeni başlıyor

TC devleti zafer naraları eşliğinde Cizîr'deki katliam kutladı! Yakıp yıktığı, yağmaladığı, bodrum katlarında katlettiği, bir kadının cenazesini tıpkı Ekin Wan'a yaptığı gibi teşhir ettiği Cizîr bugün düşmanın dediği gibi cidden kaybedildi mi? Gelin bir tarihe bakalım...

21 Mart 1992'de Newroz kutlamasına hazırlanan Cizîr halkına TC bütün gücüyle saldırmış, işkence etmiş, tutuklamış, katletmişti. İşte bu katliamda, Cizîr'de bundan 24

yıl önce başında beyaz kefiyesi, yaralı bir koluyla halkın önünde direnen görüntüleriyle hafızalara kazınan **Berîvana Cizîrî DİHA** ile gerçekleştirdiği röportajda, "Bugün 'Cizre'yi bitirdik' diyenler, 24 yıl önce de 'Bitirdik' diyordu. Cizre halkına bugün çok şey borçluyuz. Bize yaşamın nasıl olması nasıl yaşanması gerektiğini söylüyorlar. Buna cevap olmamız gerekiyor" diyor. Cizîrî'nin aktarımı birçok şeyi açıklıyor: Bu direniş "bitmedi-bitmeyecek!"

TC ve ABD arasında "terörist" polemikçi

TC'nin gölge boksu

S/08

Çocuk katliamları devam ediyor

**Umuda oynuyorlar
Bekês, umudu kurtar!
Öyle bir kurtar ki...**

S/09

İşçi direnişlerinden...

Kürdistan'da yeni aşama

Amed'ten röportaj...

Nisêbin izlenimleri...

**Adana'da PTT
işçilerinin direniş
sürüyor**

S/05

**Cizre'de
devletin "zafer"
ilanı**

S/06

**"Düşman
kadınlardaki gücü
görünce korkuyor"**

S/14

**"Nusaybin
direnışin en güçlü
kalesi"**

S/13

Didim okur toplantısıyla biraraya geldi

İzmir/Didim: Birçok bölgede yapılan okur toplantıları vesilesiyle Özgür Gelecek gazetesi okurları biraraya gelmeye devam ediyor. 13 Şubat Pazar günü Aydın'ın Didim ilçesinde yapılan okur toplantısında okurlar gazetesinin niteliği, süreçteki rolü, başlatılan kam-

panya ve gazetesinin sahiplenmesi başlıkları altında tartışma yürüttüler.

Gazetenin içeriğine dair yapılan öneriler, eleştiriler ile birlikte gazetesinin okurlar tarafından daha fazla sahiplenmesi konusunda verimli bir tartışma gerçekleştirildi. Özgür Gelecek gazete-

sinin mücadelenin bir parçası olması ve her okurun gazetesinin hem okuru hem dağıtımcısı hem de muhabiri olması vurgulanan önemli tartışma başlıkları oldu.

Didim açısından gazetesinin önerilen başlıkları dışında buradaki okurları bu buluşma ile birlikte daha fazla bir arada olmanın başlangıcı olduğu vurgulandı. Tartışma sırasında açığa çıkan ihtiyacın

Didim'de bulunan okurların takvimsel, güncel politik konularla birlikte daha sık ve düzenli biraraya gelmesi ve tartışmalar yürütmesi olduğu; bu buluşmada olduğu gibi, yapılan toplantıların örgütlenmenin bir parçası olarak ele alınmanın önemli etkiler yarattığı dile getirildi. Liseli gençlerin de katıldığı toplantı Didim açısından oldukça olumlu bir buluşma oldu.

Dayanışma kampanyası 73. sayı ile sona erdi

H. Merkezi: T. Kürdistanı'nda devam eden sokağa çıkma yasakları adı altında katliamlar gerçekleştiren TC'nin politikalarını teşhir etme ve Kürt halkının direnişiyle dayanışma amaçlı başlatmış olduğumuz dayanışma kampanyası sona erdi. T. Kürdistanı'ndaki ablukaları yıkmak ve Kürt halkının başlatmış olduğu direnişe bir tuğla koyabilmek için gazetemizin gelirini, abluka altındaki Kürt halkına gönderiyoruz.

* **Adana:** Özgür Gelecek gazetesi okurları 7 Şubat günü, Seyhan ilçesine bağlı emekçi mahallelerden Şakirpaşa ve Denizlimahallelerinde kampanya kapsamında esnaf ve ev ziyaretlerinde bulundu. Olumlu gerçekleşen tartışmalar sonrası gazetemiz okurları çalışmaların devamlılığının önemini vurgulayarak kitle faaliyetlerine devam edeceklerini belirtip gazete dağıtımını sonlandırdılar.

* **Dersim:** Özgür Gelecek okurları olarak, 10 Şubat'ta Ovacık'ın (Pulur) Koyungölü (Kedek) köyünde gazete dağıtımını gerçekleştirdik. Çalışmaya köylülerden olumlu tepkiler vardı. Köyün dağınık ve kış şartlarının zor olması nedeniyle dağıtım yaklaşık beş saat sürdü.

11 Şubat'ta gerçekleştirilen çalışmada ise Tanzi, Köseler, Paşadüzü (Kodi) köylerine gidildi. Düzenli olarak dağıtım faaliyeti yürütülen köyler olması nedeniyle köylülerle yapılan sohbetler daha yoğunluklu oldu. Köylülerle yaptığımız sohbetler ve süreçle ilgili değerlendirmeler sonrasında dağıtımını sona erdirdik.

Kampanyalar aracılığıyla genel politikalarımızın kitlelere taşınması

Özgür Gelecek gazetesinin bölgelerde gerçekleştirilen okur toplantılarının yarattığı ivmeyi ve alanımızdaki sonuçlarını paylaşmak istiyoruz. Bilindiği gibi Gemlik'te birkaç dar toplantı sonunda geniş katılımlı bir kahvaltıyla okur ve dost çevremizle buluştuk. Bu buluşmada devrimci, ilerici, yurtsever ve sosyalist basının önemi altı bilen-bilmeyenler açısından bir kez daha çizildi. Dolayısıyla bizler de imkânlarımız ölçüsünde gazetesinin dağıtımını ve doğal muhabirliği konularını tekrar gündemimize taşıdık. Asıl kabuğumuzu kıran ise Özgür Gelecek gazetesi tarafından "Faşist ablukayı kırmak, Direnişle dayanışmayı güçlendirmek için..." şiarıyla başlatılan kampanya oldu. Alanımızda daha önceki kampanya ve çalışmalardan edindiğimiz izlenim ve deneyimlerle bu çalışmaya farklılıklar ilave ederek çalışmalarımıza başladık.

Pratik çalışmalarda kampanyaların rolü üzerine Alanımızda bizler bu kampanyayı nasıl yürüttük? Önceliğimizi alanımızda dağıtımını yaptığımız gazete sayısını artırmaya verdik. Ardından yaptığımız planlamalarla mahallelere, o mahallelerde oturan ve ilişkilerimizin olduğu birer, ikişer kişiyle çalışma öncesi görüşerek akşam yapacağımız ev ziyaretlerinde çalışmaya dâhil ettik.

Bu vesileyle gittiğimiz evlerde, bizimle birlikte gelen arkadaşların mahalleden olması ve tanınıyor olması nedeniyle evlere davet edilme ve so-

bet etme koşulunu da yaratmış olduk. Evlere girdikten sonra öncelikli olarak ailelerin durumu üzerine yaptığımız sohbetlerin ardından ziyaret nedenimizi belirtip, güncel meseleler üzerine tartışmalara başlıyorduk.

TC'nin tarihteki katliamlarına değinerek (Ermeni Soykırımı, Müslüman olmayan toplumsal kesimlere yönelik politikalar, Kürt isyanları) bir yandan hem sosyalist basının önemini ve değerini ortaya koyarken, diğer yandan da faşizmin toplum üzerindeki resmi ve gayr-i resmi dayatmalarını geniş bir şekilde kitlelere teşhir etmeyi önümüze koyduk ve büyük oranda gerçekleştirdik.

Alevi katliamları (Dersim, Maraş, Çorum, Sivas vb.), toplumsal ve devrimci mücadelenin 1960 ve 1980 arası faşist T.C devletinin yükselen toplumsal mücadeleyi bastırma ve susturma için başta devrimci ve komünistlere dönük yürütülen saldırı ve katliamları üzerine tartışma yürüttük.

Gelinen aşamada 1990'larda yaşanan faili meçhul cinayetleri ortaya ko-

arak sorunun esasta kaynağının ne olduğunu ve buna karşı çözümlerin nasıl olabileceğini, devrimcilerin yürüttüğü mücadele içerisinde tavrımızı ve sorumluluğumuzu ortaya koyarak, devletin böl-parçala-yönet politikalarına karşı ortak mücadelenin önemini üzerine sohbetler gerçekleştirdik. Bugün ise devletin T. Kürdistanı'nda yaptığı katliamlara karşı Kürt halkının ortaya koyduğu direnişin sesinin boğulmak istenmesine karşı devrimci dayanışmanın ve devrimci sorumluluğun gereği olarak gazetemizin başlatmış olduğu bu kampanya aracılığıyla sorunları daha geniş kitlelere duyurarak bir duyarlılık yaratma ve oradaki direnişi sahiplenmenin öneminden bahsettik.

Üretim araçlarını elinde bulunduran sömürücü sınıfın, kitleleri nasıl zapturapt altına almasının diğer bir yönteminin de yazılı ve görsel yandaş basın üzerinden toplumu bombardımana tutarak gerçekleri halktan gizlemek olduğunu dile getirdik.

Bu gizlemenin savaş yöntemlerinden biri olduğunu, halkımızın buna itibar etmemesi gerektiğini, gerçeklerin ancak devrimci ve sosyalist basınlardan takip edilmesi gerektiğinin altını çizdik.

Alanımızda bu kampanya iki başlık altında yürütüldü. Birinci ayağı, gazetesinin yaygın dağıtımını; ikinci ayağı ise, kampanyaya yaratılan destek ve devlet politikalarının teşhiri. Bu çalışmalar süresince karşılaştığımız tepkiler ise oldukça olumluydu. Gittiğimiz her bir ev, bizim bu çalışma tarzımızın sürekliliğinin önemini gösterdi.

(Gemlik'ten bir ÖG okuru)

KAYBEDİŞİN TELAŞI!

Geride bıraktığımız hafta TC devletinin hem iç hem de dış politikada yaşadığı kaybedişin ve bunun ürünü olarak sıkışmasının bolca örneklerine tanık olduk. Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan “eyy....” çıkışlarına yeniden başvurdu ve her türlü diplomatik teamülü bir kenara bırakıp, bizzat kendileri tarafından her fırsatta “dost ve müttefik” ilan edilenlere yönelik açık açık tehdit ve şantaj içeren açıklamalar yaptı. Yaşanan bu durum, TC devletinin bölgede içine düştüğü durumla doğrudan ilintilidir. TC devleti başta Ortadoğu olmak üzere uluslararası ilişkilerde izole olmuş bir görüntü vermektedir. Emperyalistler açısından değeri sadece bölgesel konumu ve bir NATO üyesi olarak etkili bir uşak olma kapasitesiyle sınırlıdır. Bu ise emperyalistler açısından TC devletini gözden çıkarmama, kendi gerici politikalarını hayata geçirecek etkili bir araç olarak kullanma sonucunu doğurmaktadır.

Zaten tam da bu nedenle, başta R. T. Erdoğan olmak üzere “yarı sömürge devlet aklı” bu gerçeğin farkında olduğundan yani kendilerinin “vazgeçilemez bir taşeron” olduklarını bildiklerinden, yaptıkları açıklamalar üst perdeden olmaktadır. TC devleti, emperyalistler açısından bu “kullanışlı araç” olma rolü nedeniyle NATO’da müttefik olan, stratejik ortak olarak gördüklerini söyledikleri ABD emperyalizmine “ya PYD ya ben, tercihini yap” diyebilmekte; AB emperyalizmini ise 3 milyar Avro alabilmek için, mültecileri “boş uçaklara ve otobüslere doldurup yola çıkartmakla” tehdit edebilmektedir.

1 Kasım seçimlerinden “istikrar” propagandalarıyla çıkan Türk hakim sınıflarının R. T. Erdoğan ve AKP’de temsil olunan kliği, kazandığı seçim başarısına rağmen umut ettiği istikrarı bir türlü sağlayamamış görünmektedir. Başta Kürt ulusuna ve onun siyasal iradesine yönelik faşist saldırılar olmak üzere, Türkiye toplumunun bütün ilerici ve devrimci güçlerine yönelik azgınlaşan saldırılar, bunun yanında işçi sınıfına yönelik yeni saldırı yasaları hazırlığı, temel gıda ürünlerine yönelik zam vb. vb. bu istikrarın nasıl olduğuna

dair önemli veriler olarak yaşanmaktadır.

Öteden beri ifade ettiğimiz gibi yaşanan süreç sadece R. T. Erdoğan’ın kişisel özellikleriyle, onun başkanlık hırsıyla açıklanamayacak kadar derindir. TC devleti bir yönetememe krizi yaşamaktadır. AKP’nin Haziran seçimlerinden sonra halka yönelik estirdiği faşist terörle elde ettiği seçim başarısı, Türk hakim sınıflarına bekledikleri istikrarı kazandıramamıştır. TC devletinin içeride başta Kürt ulusunun en demokratik talepleri olmak üzere, halka karşı saldırılarını artırmasında; dışarıda da başta Suriye macerası olmak üzere, emperyalistlerin taşeronluğunda “bölgesel lider” olma hayallerinin suya düşmesiyle birlikte yaşadığı sıkışmanın bir çözülmeye dönüşmesi korkusu ve telaşıyla hareket etmektedir. Şimdilerde bu kaybedişin çaresi olarak “Türk usulü başkanlık” sistemi propaganda edilmekte, istikrarın ancak ve ancak böyle sağlanabileceği söylenmektedir.

TC devletinin Suriye’ye yönelik Cihatçı çeteleri destekleyen politikasının büyük oranda çöküşü ve geline aşamada, bu savaşta faturanın kendisine kesileceğinin göstergelerinin açığa çıkması, “devlet aklı”nı önlem almaya itmiş gözükmektedir. T. Kürdistanı’nın çeşitli şehirlerinde ayları bulan sokağa çıkma yasakları eşliğinde katledilen yüzlerce insanın ve göç ettirilen yüzbinlerce ve hepsinin toplamı olarak uygulamaya konulan faşist abluka ve terörün nedeni hendek ve barikatların kapatılması ve “kamu güvenliği”nin sağlanması değildir.

Kobanêleşen Botan ve her yeri Botanlaştırma görevi!

TC devletinin Kürt illerinde gerçekleştirdiği katliam ve göç ettirme politikası Suriye Kürtlerinin Rojava’daki kazanımlarıyla doğrudan ilintilidir. Suriye’de desteklediği Cihatçı çetelerin büyük oranda geriletilmesi, bunun karşısında ise bölgede Suriye Kürtlerinin belli bir statü elde etme ihtimalinin ortaya çıkması; TC devletinin tarihsel Kürt düşmanlığını tetiklemiş, telaşa bazı ön hamleler yapmaya itmiş durumdadır. Bu telaşın ürünü olarak ortaya çıkan faşist saldırganlığın bir nedeni de, Türki-

ye’de HDP’nin, devrimci ve demokratik güçlerin desteğiyle Haziran’da kazandığı seçim başarısıdır. Devlet bu gelişmeleri kendi varlığına tehdit olarak algılamış ve bir beka sorunu olarak gördüğünü açıkça ilan etmiştir.

TC devleti Nusaybin’i, Cizre’yi, Sur’u, tıpkı IŞİD’in Kobanê’ye saldırısı ve Rojava Devrimi’ni boğma girişiminde olduğu gibi, bu yerleşim yerlerini Kobanêleştirerek boğmak istemiş ve yine Kobanê Serhildanı’nda olduğu gibi olası toplumsal kalkışmaları önceden engelleyebilmek için faşist abluka ve saldırılarını devreye sokmuştur. Ancak bu hamlesini yaparken unuttuğu şey tıpkı Kobanê’de olduğu gibi Kürtlerin ve onların dostlarının direnişi olmuştur. Direniş kendi örgütlenmesini de yaratmış, özyönetim ilanlarından YPS ve YPS JİN gibi savunma örgütlenmelerinin ortaya çıkışına kadar bir dizi kazanım elde etmiştir.

TC devleti Botan’ı Kobanêleştirerek gerçekte Kürt ulusal hareketiyle savaşında en ciddi politik ve askeri hatalarından birini yapmış görünmektedir. Önümüzdeki süreçte gerek Suriye’de yaşanan durumun daha da netleşmesi ve gerekse de baharla birlikte gerilla güçlerinin inisiyatifinin artacak olması, faşizmin çaresizliğini ve dolayısıyla saldırganlığını daha da artıracaktır. Ve elbette bu durum TC devletinin içte politik ve askeri yenilgisinin işaretlerinin çok daha belirgin olarak ortaya çıkmasına yol açacaktır.

Aslında daha şimdiden Cizre’de olduğu gibi yaralı ve sivil insanları tanklarla katledip “zafer” ilan edebilmesi, Amed/Sur’da olduğu gibi onlarca kayıp vermesine rağmen iki ayı aşkın bir süredir hiçbir ilerleme sağlayamaması, faşist devletin gerçekte içine düştüğü durumun çaresizlik ve yenilgi olduğu anlamına gelmektedir. T. Kürdistanı’nda uygulanan faşist abluka ve terör, gerçekleştirilen katliamlar ve estirilen faşist propaganda gerçekte devletin tıpkı kursalda gerilla güçlerine karşı üstünlük kuramamasında olduğu gibi, şehirlerde direnişe geçen gerilla güçlerine karşı zafer kazanamadığı anlamına gelmektedir. Bir yerleşim yerinin ele geçirilmesi, oraya bayrak asılması ve “yeniden vatan yapılması”, ancak ve ancak çaresizliğin ürünüdür ve gerillanın direnişinden, halkın mücadelesinden hiçbir şey anlamamakla eşdeğerdir.

Krizi derinleştirme, direnişi yükseltme!

TC devletinin gerek Suriye’de ve gerekse de T. Kürdistanı’nda içine düştüğü durum tam bir çaresizlik hali içinde davranmadır. Deyim yerindeyse ölümünü gören yaralı bir hayvanın saldırganlığı içindedir. Bu saldırganlığın görünür hedefi Kürt ulusu olsa da, saldırının sadece Kürt ulusuna yönelik olmadığı unutulmamalıdır. Her şey bir yana faşist devlet bir yandan çocuk, ihtiyar demeden, Kürtleri sokak ortalarında, sığındıkları bodrumlarda katledip, kadın bedenlerini teşhir ederken; gerçekte bütün Türkiye halkına ırkçılığın, sovenizmin, erkek hakim anlayışın kısacası her türden gericiliğin propagandasını yapmakta ve böylelikle var olan ekonomik, politik, kültürel, askeri krizini de gözlerden saklamaktadır.

Kürt ulusuna yönelik faşist abluka ve saldırganlık, rejim krizinin ötelenmesine, orta ve küçük burjuvazinin hakim sınıf kliklerinin arkasında yedeklenmesine neden olmaktadır. “İslam”cısından, Kemalistine, liberalinden kimi kendinden menkul “sol”cuya ve hatta kendine “komünist” diyenlere kadar bir dizi çevrenin hendek ve barikat direnişine, özyönetim taleplerine yaklaşımı ve devletin arkasından safa girmeleri bu açıdan anlaşılmalıdır.

Rejimin krizinin sadece Kürt meselesinde olmadığı, son süreçte bütün dünyada petrol ve gıda fiyatları düşerken Türkiye’de bu kalemlere ait ürünlere zam yapılmasından da anlaşılabilir. AKP hükümeti eliyle başta ekmek, ulaşım ve enerji olmak üzere halkın en temel ihtiyaçlarına zam üstüne zam yapılmakta, yoksul halkın yaşamını sürdürürebilmek için en fazla tükettiği ekmek, makarna, un ve benzeri kalemlerde yıllık enflasyon yüzde 15’e ulaşmış durumdadır. Her şey bir yana, 1 milyon 331 bin kişi hakkında bireysel kredi ve kredi kartı borcundan dolayı yasal takip başlatılmış olması bile alttan alta süregelen ekonomik krizin boyutunu ve sonuçlarını göstermektedir.

Rejimin krizine çare olarak hayata geçirilen faşist abluka ve terörle eşgüdüm halinde uygulamaya konulan zamların yanında doğrudan halkın yaşamını etkileyecek olan kimi yasal düzenlemeler de gündeme getirilmektedir. Kısa bir süre önce kadınları esnek çalışmaya zorlayacak yasal düzenlemeler Meclis’ten geçirildi. Şu anda ise esnek çalışmayı kural haline getiren, işçilerin sendikası, güvencesiz kölece koşullarda çalıştırılmasını güvence altına alan ve “kiralık işçi yasası” olarak da adlandırılan “özel istihdam büroları” yasa tasarısı meclise getirilmiş durumdadır. Daha sonra ise gündeme kıdem tazminatının gaspı getirileceği anlaşılmaktadır.

Bütün bu gündemlerin de gösterdiği gibi, başta Kürt sorunu olmak üzere, rejimle işçi sınıfı ve halk kitlelerinin arasındaki çelişkinin giderek keskinleştiği bir sürecin içinden geçmekteyiz. Bu sürecin niteliğine uygun olarak konumlanmak, gelecek günleri daha güçlü karşılamak ve doğru mecraya akıtılabilmek açısından önem taşımaktadır.

DİSK, kıdem tazminatı için E-5'i kapattı

Kartal: DİSK'e bağlı sendikalara üye olan işçiler, kıdem tazminatının fona devredilmesine karşı İstanbul Kartal'da eylem yaptı; işçiler, "Kıdem tazminatımız iş güvencemizdir. İş güvencemize dokunma" dediler.

9 ve 10 Şubat günlerini "Kıdem tazminatının gaspına karşı genel eylem ve direniş günü" ilan eden DİSK, bu kapsamda 9 Şubat günü Kartal köprüsünde eylem gerçekleştirdi.

E-5'i trafiğe kapatan işçiler, "Kıdem tazminatlarımız iş güvencemizdir dokunma" yazılı pankartın arkasında "Zafer direnen emekçinin olacak", "Tazminat hakkımız engellenemez", "Direnene direne kazanacağız" sloganlarıyla Kartal Meydanı'na yürüdüler. Burada yapılan açıklamada, "Kıdem tazminatlarımızı yedirmemek için mücadelemize devam edeceğiz" denildi.

DİSK Genel Başkanı **Kani Beko** ise yaptığı açıklamada Çalışma Bakanlığı ile yasanın çekilmesi konusunda görüşeceklerini, talepleri kabul edilmediği takdirde genel greve gireceklerini söyledi.

SCA Yıldız'da lokavt kararı kalktı

Kartal: DİSK'e bağlı Tümka-İş Sendikası üyesi SCA Yıldız Fabrikası işçilerinin, taleplerinin karşılanmaması üzerine ve hak gasplarına karşı 25 Aralık günü çıktığı grevin 3. gününde çıkan lokavt kararı 10 Şubat günü kalktı.

SCA Yıldız işçilerinin 1 buçuk ayı aşkındır sürdürdükleri grev ile patronun tüm baskı ve tehditlerine karşı mücadeleleri sürüyor. İşçilerin mücadelesi ile birlikte, 28 Aralık günü çıkan lokavt kararı kalktı. Gazetemize konuşan SCA Yıldız işçileri direnişlerini sonuna kadar sürdüreceklerini, baskı ve tehditlerin kendilerini yıldıramayacağını ifade ettiler.

8 Şubat günü Antalya'da **Ulaş Akın** isimli bir işçi Muratpaşa Belediyesi önünde kendisini yakarak intihar etti. Akın, bir sitede güvenlik görevlisi olarak çalışırken işinden olmuş ve işsizlik canına tak ettiği için belediye başkanı ile görüşmek istemişti. Ancak anlaşılana CHP'li belediye başkanı **Ümit Uysal** böyle "eften püften meselelerle" uğraşmak istemediği için işçiyi geri çevirmiş ve Akın belediye önünde üzerine benzin dökerek kendini yakmıştı.

Ulaş Akın tıpkı Aralık 2010'da Tunus'ta seyyar tezgahına zabıtalardan el konulduğu için kendini yakarak intihar eden üniversite mezunu işsiz Muhammed Bouazizi gibi işsizliğin yarattığı çözümsüzlüğün, korkunun

Adana'da PTT işçilerinin direnişi sürüyor!

Adana: Adana PTT Başmüdürlüğü'nün taşeron firması **Mersin Çağdaş Turizm İnşaat Temizlik Oto** işyerinde örgütlenme faaliyetini tamamlayarak yetki için gerekli çoğunluğu sağlayan Nakliyat-İş Sendikası'na üye işçiler, baskılara ve işten çıkarmalara karşı 19 Kasım'da direnişe başlamıştı.

Her türlü baskıya, mobbinge ve ücret kesintilerine rağmen sendikalı olmaktan vazgeçmeyen 4 işçinin direnişi devam ediyor. Sendikalı oldukları için işten atılan PTT'li taşeron işçilerle grevlerinin 82. gününde Özgür Gelecek gazetesi olarak röportaj gerçekleştirdik.

- Patronun neyi gerekçe göstererek sizi işten çıkardığını aktarabilir misiniz?

- Sendikal örgütlenme faaliyetine başladığımızdan dolayı işten atıldık. Sistemden kaynaklı sorunlarımız vardı ve kendi işimiz dışında farklı iş kollarında da çalıştık. İşten atma bahanesi olarak ise el terminali ile ilgili sorunları gösterdiler. El terminali ile ilgili hiç bir şekilde eğitim vermediler. Genel müdüre her türlü problemlerimizi iletmemize rağmen herhangi bir netice alamadık.

- Çalışma koşullarınız nasıldı?

- Kamu kurumlarındaki 8 saatlik süre dâhilinde çalışma saatlerimiz vardı. Yukarıda belirttiğimiz gibi asli işten farklı kollarında işler yaptırılıyordu. Biz farklı kollarında çalıştığımızda herhangi bir belge imzalamıyorlardı. 8 yıldır taşeron işçi olmamızdan kaynaklı aşağılanarak çalışıyorduk.

- Sendikalı olmaya nasıl karar verdiniz?

- 6 yıllık süreç geçmişti. Toplamda 8 yıldır taşeron işçi olarak çalışıyorduk ve 2 yıl önce sendika faaliyetine başlamıştık. Asgari üç-

Mersin Çağdaş Turizm İnşaat Temizlik Oto işyerinde örgütlenme faaliyetini tamamlayarak yetki için gerekli çoğunluğu sağlayan Nakliyat-İş Sendikası'na üye işçiler, baskılara ve işten çıkarmalara karşı 19 Kasım'da direnişe başlamıştı.

retten fazla maaş vermiyorlardı. Biz de çalışma koşullarına dayalı olarak asgari ücretten fazla maaş talep ettik. Memurlarla taşeron işçilere davranışlar farklıydı. Cezai işlemler kurumla veriliyor, ayakkabı ve elbise ihtiyacımız karşılanmamakla beraber iş güvenliğimizi de yok sayıyorlardı.

Hak gasplarına karşı sendikalı olmaya kararı verdik fakat iş arkadaşlarımızı korkutularak iş yerimizde sendikalaşma oranı azaldı.

- İşyerindeki diğer işçilerin tutumu nasıl şu an? Dayanışma amaçlı ziyaretlerde bulunuyorlar mı?

- İçerideki arkadaşlar baskıdan dolayı grevimize destek ziyaretlerinde bulunamıyorlar. DİSK/ Nakliyat-İş Sendikamız olmak üzere Seyhan Belediye Başkanı Zeydan Karalar, DİSK Adana 2 No'lu Şube Başkanı Yaşar Gündoğdu ve Çukurova Belediyesi işçileri bizzat desteklerini sunuyorlar.

- Mücadelenizin hukuki boyutunu nasıl yürütüyorsunuz?

- Hukuksuz şekilde işten atılma-

ları yargıya taşıdık. 2 Şubat günü ilk duruşmamız görüldü. Hâkim işten atılma nedeni olarak el terminalinin gösterilmesini alaycı üslupla değerlendirdi. Mahkemede, iş yerinde sendika üyesi işçilerin sayısında bir günde azalma olduğunu, sendikaya hangi tarihte üye olduğumuz ve yetki belgesinin olup olmadığını da daima konulara değinildi ve duruşma 2 Mart tarihine ertelendi. Sendikamız ise ek olarak yetki belgesi ile ilgili Çalışma Bakanlığı'na dava açtı. Kesilen cezalarla ilgili de SGK'ye başvuru yaptık ancak SGK, alacaklarımızın bir kısmını verirken müfettiş kararı olmamasına rağmen bir arkadaşımızın parasını geri ödemedi.

- Kadrolaşma adımlarınıza ne cevap verildi?

- Asli kollarında çalışan işçilerin kadrolaşma hakkı bulunmasına rağmen asli işlerde çalıştığımızı belirtsek de taleplerimiz müfettişlerce reddedildi. Memurların yaptığı her işi yapmamıza rağmen bahanelerle asli iş kolunda olmadığımızı dile getirdiler.

Tunus'tan Türkiye'ye işsizlerin ateşi sizi yakacak!

bir sonucu olarak vermişti bedenini ateşe... Tıpkı son yıllarda atanamadığı için intihar eden 42 öğretmen gibi canına kıymakta bulmuştu çözümünü.

Bu ateş sizi de yakacak!

Milli Eğitim Bakanı olduğu iddia edilen insanlık bozuntusu **Nabi Avcı** atanamayan öğretmenlerin intiharlarından bahsederek "Teknik tabiri nedir bilmiyorum ama bunu bile söyleyip söylemekte tereddüt ediyorum, 'gösterişçi intihar eylemi' diye bir sendromdan bahsediliyor. Aslında niyeti olmadığı halde etrafında ilgi uyandırmak veya

ilgi çekmek veya isteklerinin yerine gelmesini sağlamak amaçlı" şeklinde yorumlarken utanmazken; Ulaş Akın ve atanamadığı için intihar eden öğretmenleri bu duruma itenin, tam da Nabi Avcı gibilerin bekçi yaptığı sömürü sisteminin kendisi olduğu açıktır.

Daha fazla kâr elde edebilmek için işçinin güvenli çalışma ortamını sağlamayan ve sırf bu yüzden geçtiğimiz Ocak ayında en az 110 işçinin iş kazalarında yaşamını yitirdiği bu sömürü düzeninin bir parçası olarak devlet, kendisi açısından kamuda kadrolu çalışan sayısını azaltmak için binbir türlü iş

çeviriyor, torba yasalar hazırlıyor. Diğer taraftan da sermayenin işçi ve emekçileri taşeron ve güvencesizliğin cehennemine atmasına yardım ve yataklık yapıyor.

Cizîrê'de bodrumda insanları katletmek için yaktığı ateşin dumanyıyla (şovenizmle-faşizmle) halkı sindirmeyi ve birbirine düşürmeyi amaçlayan bu devlet ve koruduğu sömürü sistemi Muhammed'in yaktığı ve hala Ortadoğu'da sönmeyen o işsizlik ateşinin kıvılcıklarıyla tutuşmaya başladı bile. İşçi ve emekçilerin, katlettikleri Kürt halkı ve de kadınların ateşi onları elbet bir gün yakacak, elbet bir gün!

(Bir ÖG okuru)

Şişecam işçileri boykota çağırıyor!

İstanbul: Şişecam işçileri direnişlerine devam ediyorlar. 100'lü günleri geride bırakan direnişin son sürecine dair Şişecam işçileri gazetemize bilgi verdiler.

Özgür Gelecek gazetesine konuşan Şişecam işçilerinden **Yaşar Akkul**, di-

renişin olgunlaşma sürecini bitirdiğini belirterek *"Artık eylemlerimizin şiddetini artırma aşamasındayız"* dedi. Akkul, artık patron ve Kristal-İş Genel Merkezi'ni rahatsız edecek eylemler yapmanın gerekli olduğunu belirtti.

Akkul, ayrıca Şişecam ürünlerini boykot için kampanya başlattıklarını hatırlatarak, bu kampanyayı bildiri da-

ğıtımları ile halka aktardıklarını anlattı.

DİSK 15'inci Olağanüstü Kurultayı'na katıldıklarını da belirten Akkul, burada pankart açtıklarını; salondakilere direnişteki taleplerini aktardıklarını ifade etti ve *"Türkiye'de sarı sendikaların o kadar çok olduğunu ve bunlara bir dur denmesi gerektiğini söyledik"* dedi.

İnşaat-İş: "Eylemlerimiz daha sert olacak"

İstanbul: İnşaat-İş Sendikası, Mersin Entegre Hastanesi projesinde yüklenici firma olan DİA Holding'e bağlı olan DEC Mühendislik bünyesinde taşeron işçisi olarak çalışan üyelerinin ödenmeyen ücretleri için DİA Holding'in Kabataş'ta bulunan genel merkez binası önünde direnişlerine devam ediyor. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak İnşaat-İş Genel Başkanı **Mustafa Adnan Akyol** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

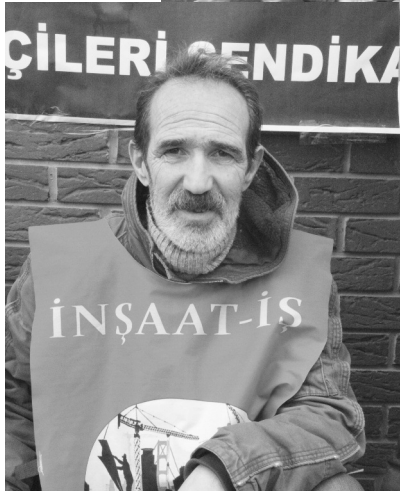
- DİA Holding'e karşı bu direniş ne zaman ve neden başladı, aktarabilir misiniz?

- Eylemi işçi bir arkadaşın işyerinin haklarını gasp ettiğini söylemesi ile başladık. Amacımız DİA Holding'de çalışan arkadaşımızın bütün halklarının verilmesidir. 3 ay önce arkadaşımızı işten çıkarttılar ve parasının gönderileceği söylendi. Ancak 3 ay olmasına rağmen işyeri tarafından parası verilmedi. Bu süreçte de işyerinin hazırladığı evraklarının içerisinde bütün firmaların yaptığı gibi işe girerken evrakların arasına "Bütün alacağımı aldım" diye bir madde koymuşlar. Arkadaşımız da imzalamış okumadan, şimdi ise işyeri tarafından evrak "Bunu ödedik" diye delil olarak gösteriliyor. Evrakların ikisinde hiç tarih yok. Çalışan işçi arkadaşların bütün hakları verilene kadar buradayız.

- Direnişiniz nasıl ilerliyor?

- Şu anda direnişimiz iyi gidiyor. Biz sendika olarak bir direnişi günlerce oturarak yapmıyoruz. Zaten iş yerine bir süre verdik, ücretleri ödememesi üzerine eylemlerimizin daha sert olacağını belirttik.

- DİA Holding'in size ne gibi tep-

"Firma ücreti ödediğine dair bütün evrakları getirmezse bundan sonra eylemlerimizi daha da sertleştireceğiz. Biz arkadaşımızın haklarını alana kadar buradayız."

kisi oldu?

- Firma bizi tehdit etmeye cesaret edemiyor. Bizi sendika olarak tanıyorlar. İlk anda işçi arkadaşımızın ücretini ödeyeceklerdi. Fakat taşeron firma "Ben bütün parayı ödedim" dedi. Firmamızın "Bütün parayı ödedim" dediği de şu: işçilerin maaşlarını asgari ücret olarak gösterdikleri için iş yeri bankaya asgari ücret yatırıyor. Ama işçilere verilen maaş 4500 TL olarak gösteriliyor. Çalışan işçilerin ödenen maaş ücreti ise 1500 TL. Ve gerisi ödenmiyor. Taşeron firma yasal olarak ödemiş görüyor. Ama bu böyle değil, yasaları çiğneyerek yapıyorlar. DİA Holding aslında bu yapılanın yasadışı olduğunu biliyor.

Direnişe başlayacağımız ilk gün,

reniş başlatılmıştı.

12 Şubat günü ise holding binası önünde bekleyişini sürdüren İnşaat-İş üyesi işçiler, holding binasının çatısında **"Hırsız DİA Holding hesap verecek"** yazılı pankart açtılar.

Eyleme saldıran polis, 12 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan 11 kişi ifadelerinin alınmasının ardından serbest bırakılırken **Abdülmelik Yalçın**

savcılığa sevk edildi. Yalçın, adli kontrol şartı ile serbest bırakıldı.

Soma Katliamı 21. ayında!

İstanbul: 13 Şubat günü Sosyal Haklar Derneği Soma'nın 21'inci ayında Kadıköy'de basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Kaza değil cinayet, unutmama unutturma" yazılı pankart açılan eylemde Sosyal Haklar Derneği adına **Deniz Özlem Bilgin** basın açıklamasını okudu.

Bilgin, 13 Mayıs 2014'de gerçekleşen Soma Katliamı'nın üzerinden 20 ay geçtiğini hatırlatarak, *"Sosyal Haklar Derneği olarak her ayın 13'ünde Soma'yı unutmamak ve unutturmamak için sokağa çıkıyoruz. Katliamın 21'inci ayında yine sokaklardayız"* dedi.

Bilgin sözlerine şöyle devam etti: *"Bir kez daha görüyoruz ki işçi canı sudan ucuz sermayelerin paraları ise çok kıymetli. Danıştay kararlarına karşı halen yargılanmayan kamu görevlilerin peşinde olduğumuzu anımsatıyoruz"* dedi.

Bilgin konuşmasını *"Soma davasının takipçisi olmaya Soma için Adalet için sokakta olmaya devam edeceğiz"* şeklinde sonlandırdı.

Kürt işçilere faşist saldırı

H. Merkezi: İstanbul Maslak Ayazağa'da bulunan ve hakkında yıkım kararı olan Ağaoğlu 1453 şantiyesinde çalışan Kürt işçi **Sinan Gılmaç**, 13 Şubat günü akşam saatlerinde şantiye girişine yakın bir yerde çevre esnafın da aralarında bulunduğu ırkçı bir grubun saldırısına uğradı.

Saldırıya uğrayan Serdar Gılmaç'ın arkadaşları haberi alınca olay yerine gitti. Faşistler ve işçiler arasında olayın büyümesi üzerine bölgeye gelen polis, saldırıya uğrayan işçilere saldırdı ve işçilerden taraf havaya ateş açtı. Polisin saldırısına karşı işçiler alkış ve sloganlarla tepki gösterdi.

İnşaat-İş'ten DİA Holding'te eylem!

İstanbul: Mersin Entegre Hastanesi projesinde yüklenici firma olan DİA Holding'e bağlı DEC Mühendislik bünyesinde çalışan taşeron işçilerin maaşlarının ödenmemesi üzerine İnşaat-İş Sendikası tarafından 5 Şubat günü DİA Holding binası önünde di-

Kürdistan'da yeni aşama ve Cizre'de devletin "zafer" ilanı!

"Çözüm masası"nın devrilmesi ve devletin T. Kürdistanı'nda devreye soktuğu savaş konsepti ile birlikte Kürt halkının katliamla sınırdığı günlerden geçtiğimiz şu süreçte, İçişleri Bakanı Efkân Ala yaptığı bir açıklama ile Cizre'de operasyonların sonuçlandırıldığını duyurdu.

Hemen ardından ise Genel Kurmay Başkanlığı, 60 gündür sokağa çıkma yasağının sürdürüldüğü ilçe ile ilgili olarak bir bilanço yayımlayıp operasyonların sonuçlarını rakamlar ile açıkladı ve Cizre ilçesinde zafer elde ettiğini ilan etti.

Bodrum katlarda mahsur kalanların kimyasal silahlarla katledilmesi, yaralıların kurşuna dizilmesi, katledilenlerin çıplak bedenlerinin teşhir edilmesi gibi kan kokan görüntüler ile belleklere kazınan Cizre'deki direniş ve serhildan süreci, devletin saldırı dalgasının ve katliam girişiminin ardında geçici bir durağanlığa evrilsede, Sür ve diğer bazı bölgelerde hala devam ediyor.

Kürt halkının özerklik temelinde yürüttüğü mücadele, PKK'nin bahar dönemi ile birlikte boyutlandırmak istediği, devletin ise bahara kadar "iş bitirmeye" çalıştığı bir ivedilik içerisinde sürerken, geride hem Türkiye Devrimci Hareketi açısından hem de Ortadoğu'daki toplumsal mücadeleler açısından ciddi ders ve deneyimler üretiyor.

Silahların eleştirel gücünün ispatı!

Net olan şu ki, Türkiye'nin batısında; T. Kürdistanı'ndaki şehidlanlara dair yaklaşım, Marks'ın "sefaletin içinde eski toplumu alaşağı edecek devrimci, yıkıcı yönü göremezler" şeklinde eleştirdiği liberaliz-

Bulak son yolculuğuna uğurlandı

H. Merkezi: Cizre'de yaşanan katliamları protesto etmek ve direnişi büyütmek için Amed'de 9 Şubat günü sokağa çıkan halka saldıran polis, 16 yaşındaki Mahmut Bulak'ı katletti. Bulak 10 Şubat günü ölümsüzlüğe uğurlandı.

Polisin ateş açması sonucunda hayatını kaybeden Bulak, binlerce kişinin katılımı ve sloganlarla uğurlandı. Cenaze töreninden önce Bulak'ın annesi "*Barış demeyin barış öldü. Bu saatten sonra kana kan alınacak. Bende direnen gençliğin yanındayım artık*" dedi.

Mahmut Bulak, Sür ilçesinde polis kurşunuyla katledilen **Çekvar Çubuk**'un yanına defnedildi. Defin işlemlerinin ardından tüm devrim ve demokrasi şehitleri nezdinde saygı duruşu gerçekleştirildi.

me bulaşık algının dışına taşmamaktadır. Kürt Ulusal Hareketi'nin bünyesine kadar sirayet eden bu durum, Türkiye Devrimci Hareketi açısından da ağır-

likli anlamda geçerliliğini korumakta ve bu algı, sürece dair politik yönelimi, büyüyen, devrime köşe taşı olan örgüt ve örgütlenme modellerini ise hasıraltı etmektedir.

Batıda yapılan sınırlı eylemlilikler de büyük oranda "Katliam var" teması taşımakta ve insani yardımı, operasyonların sivillere verdiği zararı vb. tartışarak silahlı direnişin meşrutiyetini, Kürt halkının kendi kaderini tayini adına kader imtihanı sayılabilecek boyuttaki direnişini ise ikincil bir alana itmekte, politik propagandaya katmamaktadır.

Şu söylenebilir ki, Kürt halkı tankıtopu ile 60 gündür fazla direnişi sürdürerek silahların eşitsizliğini pozitif yöne kıran bir mücadele vermiş ve bu direniş, Kürt ulusunun tarihinde yüz yılı bulan kader arayışında bir mihenk taşı olmuştur.

Diğer yandan bu yeni serhildan dalgası, halkın özgürlük arayışında yepyeni bir alanı, devletin başına bela etmiştir. On yıllardır kır gerillacılığı ile boğuşan TC, köy yakmaları ile şehirlere ittiği geniş yığınların şehir savaşları ile boğuşmak ve ikinci bir alanda da dara düşmek durumunda kalmıştır.

Bir diğer taraftan ise, bu direniş süreci, daha önceki özerklik ilanlarının aksine, basın açıklamaları ile sınırlı kalmamış, sivil güçlerin inisiyatif olarak devletle cenge tuttuğu ve özgürlük alanlarını kanı ve canı pahasına savunarak Rojava Devrimi ile birlikte Kürt hareketinin yarattığı kazanımları ülkeye taşımak gayesi gütmüştür.

Bu şu açıdan önemlidir; Devlet, "Çözüm masası"ni esas olarak başbakan Ahmet Davutoğlu'nun geçtiğimiz günlerde gazeteci İsmet Berkan'a itiraf ettiği şekli ile Kobanê düşmediği ve Kürt Hareketi geri dönülmez kazanımlar ile Ortadoğu siyasetinin merkezine oturduğu; ülke içinde gerilemediği için devirmiştir. Bu anlamda da şu aşamadan sonra, Newroz ile birlikte başlayacak mücadele, Cizre, Sür ve di-

ğer direniş merkezlerinin gerisine düşmeyecektir. Şu raddeden sonra devlet Kürt ulusu ile yürüteceği süreçte silahların devrede olmadığı bir çözümü -ciddi bir geri adım atmadığı müddetçe- göremeyecektir.

Sürece uluslararası siyasal dengeler içerisinde Kürt ulusunun durumu açısından da bakarsak, yine aynı sonuca ulaşılacağı görülecektir.

Şöyle ki Kürt halkı, Rojava Devrimi eksenini ile Suriye topraklarında yürüttüğü mücadelede ciddi bir aşamaya ulaşmış ve 4 parçanın birliği açısından mücadeleyi yepyeni bir aşamaya taşımıştır.

3 binden fazla şehit verilerek yaratılan devrim, Kürtleri Ortadoğu eksenli gelişmelerin merkezine oturturken PKK'nin devrimi diğer mücadele sahalarına yayma girişimi tutarlı ve meşrudur. Geçtiğimiz günlerde Barzani'nin yaptığı Kürtlerin ulusal birliğinin mümkün olduğu açıklaması; yine Selahattin Demirtaş'ın Tahir Elçi'nin cenazesinde kullandığı "Katil devlet değil, devletsizlik" ifadeleri mücadeleden aktığı kanala işaret etmektedir.

Toparlarsak eğer; Kürt halkı Ankara merkezli siyaset yapanların aksine, kendi kaderini halkların meşru kalem ile yazmaya girişmiş ve bunu "Özerklik Serhildanları" ile kitleselleştirmiştir. Cizre'de alınan geçici yenilgi, rüzgarı tersine çevirmek ve özgürlüğü fethetmek isteyenler açısından ancak tarihin ileri atımı anlamı taşımaktadır.

Bu noktada Türkiye Devrimci Hareketi'nin temel görevi ise, baharı bu sürece hazırlamaktır. Zira, süreç Türkiye'nin batısına ciddi bir şovenizm üretimi olarak yansıtacak, bu anlamda da devlet ilk olarak Türkiye Devrimci Hareketi'nin ve batıdaki toplumsal muhalefetin üstüne çöreklenecektir.

TC'nin Sri Lanka gibi bir kitlesel soykırıma girişip girişmemesi ise ancak Türkiye Devrimci Hareketi'nin bu şovenizme karşı ve bu saldırganlığa karşı tutumu ile kaderini bulacaktır.

Gerçek olan şudur ki, devlet kendine uygun olanı yapmaktadır. Hendeklerin karşısına tankları, özerkliğin karşısına ablukayı dikmektedir. Ancak biliyoruz ki bahar, tüm bu karanlığı dağıtacaktır.

Menag Hava Üssü YPG denetimine geçti

H. Merkezi: Halep'in kuzeyinde, Azez'in güneyinde yer alan stratejik öneme sahip Menag Askeri Hava Üssü'nün, YPG'nin denetimine geçtiği duyuruldu.

Hava Üssü, 11 Şubat günü gerici çetelerden temizlenerek YPG ve Ceyş El Suwar güçlerinin eline geçti. YPG hava üssünün yanı sıra Menag'daki kasabaların da kontrolünü gerici çetelerden arındırarak ele geçirdi.

Menag Havaalanı 2013 yılında yakla-

şık 1 yıl süren kuşatma ve çatışmaların ardından Nusra Cephesi'nin eline geçmişti. Menag, Halep'ten Türkiye sınırına uzanan ana yol üzerinde bulunduğu için stratejik öneme sahip bir havaalanı olarak kabul ediliyor.

Menag, stratejik olarak Rus hava desteğiyle ilerleyen Suriye ordusunun yaklaştığı Tel Rifat kasabası ile Azez arasındaki bağlantıyı da sağlayan önemli bir nokta.

"Her yer direniş, her yer Cizre Botan"

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu Rojava Komutanlığı** tarafından Cizre'de yaşanan katliama ilişkin açıklama yapıldı.

Rojava Komutanlığı yaptığı açıklamada yaklaşık iki aydır TC tarafından T. Kürdistanı'nda yapılan katliamlara dikkat çekerek, "*Türkiyeli emekçiler, ezilenler, devrimciler, adım adım giderek büyüyen özgürlük ateşini her tarafa yayma Kürt halkının kahramanca direnişini sahiplenme-sürdürme göreviyle karşı karşıyadır. 'Her yer direniş her yer Cizre Botan' şiarıyla sokak-sokak, mahalle-mahalle savaşmanın her yeri hendek ve barikatlarla savunmanın, demokratik halk devrimi mücadelesini büyütmenin zamanıdır. Hiçbir görev ve gerekçe Amed (Sür), Cizre Botan'da tutuşan ateşi büyütmeyi önünde ve üstünde olamaz*" dedi ve her yeri Botanlaştırma ve Kürt halkıyla birlikte savaşma çağrısı yaptı.

Militanlar, AKP ilçe binasını ateşe verdi

H. Merkezi: E-posta yolu ile elimize ulaşan habere göre, 9 Şubat günü gece saat 00.30 sularında Pendik/Sülüntepe'de AKP binası TKP/ML militanlarınca ateşe verildi.

TKP/ML militanlarının eyleme ilişkin yapmış olduğu açıklama şu şekilde: "*T. Kürdistanı'nda devam eden abluka ve katliamlara ilişkin, 9 Şubat günü, saat 00.30 sularında Sülüntepe'de AKP binası direk hedef alınarak, biz TKP/ML militanlarınca ateşe verilerek yakılmıştır. Eylemimizi gerçekleştirmemizin ardından, olay yerine gelen faşist kolluk güçleri onlarca zırhlı araçlarla mahalleyi basarak, kahvelere girip GBT yaparak ve mahalleyi didik didik arayarak halka gözdağı vermeye çalışmıştır.*"

Buradan tekrar ve tekrar sesleniyoruz; bizleri aramaktan vazgeçin, bizler halkın bağrında, emekçi mahallelerde, fabrikalarda, tarlalardayız! Bizler Kaypakaya'nın ardılları olarak Kürt ulusuna yönelik saldırılara karşı direnişi büyütmeye devam edecek, faşist TC devletinin ve masası olan AKP iktidarının kurumlarını hedef almaya devam edeceğiz!"

YDG'li kadınlar Özgecan için stant açtı

İstanbul: 1 Mayıs Mahallesi'nde **YDG'li Kadınlar**, 10 Şubat günü Özgecan Aslan'ın katledilişinin yıldönümü sebebiyle stant çalışması gerçekleştirdi. "**Özgecan'ın katili erkek egemen devlettir**", "Genç kadınlar korkunuz olmaya devam edecek" ve "**Devrimci kadınların**

iradesini kuşanıp özgürlüğe koşuyoruz" yazılı dövizlerle stantlarını süsleyen kadınlar aynı zamanda Grup İsyen Ateşi'nin "Özgecan" ezgisiyle çalışmalarını sürdürdüler. Kadınlar Özgecan şahsında Kürdistan'da ve ev baskınlarında devlet eliyle katledilen devrimci kadınları da andılar.

Kadınlar akşam saatlerinde de 18 Mayıs Caddesi'ne "Özgecan'ı

katleden zihniyetle Kürdistan'da kadın bedenini teşhir eden zihniyet ayıdır" yazılı pankartı astılar.

Özgecan'ın gülüşünü solduranla, Kürdistan'da teşhir yapanların

zihniyeti ayıdır!

Bugün yine öfkeliyiz. Çünkü bundan tam 1 yıl önce katledilen Özgecan Aslan'ın bugün 1. ölüm yıldönümü... 1 yıldır kesintisiz bir şekilde süren erk-ek/devlet şiddetinin simgelerinden biri haline gelen Özgecan, bir turnusol kağıdı gibi devletin, toplumun erk-ek yüzünü teşhir etmiş ve kadınlar yüz binler olup "Özgecan Aslan isyanımızdır" diyerek sokaklara dökülmüştü.

Sahtelik, ikiyüzlülük konusunda ihtisas yapmış olan AKP hükümeti ise "Özgecan kızımızın başına gelenlere karşı elbette devlet olarak elimizden geleni yapacağız" demiş olmasına rağmen sadece Özgecan'ın katledildiği 2015 yılında işlenen 302 kadın cinayetinin suç ortağı olmuştur. Kadın ve LGBTİ'lere dönük ayrımcı ve nefret dolu söylemlere, politikalara imza atan bu devlet ve sözcüsü AKP; kadınları katleden, cinsel suç işleyen erkekleri "haksız tahrik" ya da "iyi hal" indirimleri ile ödüllendirmekle sınırlı kalmamıştır. Örgütlü ve politik kadınları hedef alan devlet, İstanbul ve T. Kürdistan'ında 50'nin üzerinde örgütlü kadını infaz ederek katletmiştir.

"Bedenimizden, kimliğimizden ve mücadelemizden utanmıyoruz"

Şirin Öter başta olmak üzere Cizre bodrumunda katlettiği kadının özellikle cinsel organlarını parçalayarak cenazelere cinsel işkence uygulayan devlet, daha önce Ekin Wan'ın cenazesini çıplak bir şekilde teşhir ederken şimdi de Cizre'de bu işkencesini sürdürmüştür.

Cizre'de sadece son 3-4 gün içerisinde 60'ın üzerinde insanı katleden devlet, bu savaşını katlettiği kadınların bedenlerini teşhir ederek sürdürüyor. Tam da bugün, Özgecan'ı andığımız gün, yayınlanan bu fotoğraflar; devletin kadın düşmanlığının ve özellikle örgütlü-politik Kürt kadınlara dönük nefretinin sergilenmesidir.

Kadınlar Ekin Wan için nasıl "Devlet zulme soyunduğunda kadınlar direnişi giyinir" dediyse, nasıl "Özgecan Aslan isyanımızdır" diye haykırdıysa yine aynı öfkeyle, isyanla direnişi giyinelim! Çünkü Özgecan'ın gülüşünü solduranlarla örgütlü kadının bedenini savaş politikası yapanlar aynı!

Hedef aldıkları ve parçaladıkları bedenimizden, kimliğimizden ve mücadelemizden utanmıyoruz! Elinizi Kürt kadınların bedeninden çekin!

Yeni Demokrat Kadın

"Direnişi katliamla yok edemezsiniz"

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın 9 Şubat günü Kadıköy'de buluşarak Cizre Katliamı'nı kınamak için bir eylem gerçekleştirdi. Cizre Halk Meclisi Eşbaşkanı **Mehmet Tunç**'un son sözlerine vurgu yaparak "**Bu, şu anlama gelmiyor ki, bu bir yakarıştır. Teslim olmayacağız! Cizre direnişini katliamla yok edemezsiniz**" yazılı pankart açan YDK'lılar, Kadıköy'ün ara sokaklarında ıslık, düdükle, zılgıt ve sloganları ile ses çıkarma eylemi gerçekleştirdiler.

T. Kürdistan'ında yüzlerce insanın öldürüldüğünü, İstanbul ve Kürt illerinde kadınların infaz edildiğini ve son olarak da Cizre'de bodrum katında bulunan onlarca kişinin katledildiğini söyleyen kadınlar, bunun sorumlusunun devlet olduğunu dile getirdiler. Sık sık "**Kadınlar isyanda, Cizre için ayakta**", "Biji berxwedana Cizre", "**Cizre'de direnen kadınlara bin selam**", "Katil var", "**Kürdistan goristan ji bo faşistan**" sloganını atan kadınlar yaklaşık bir saat süren eylemin sonunda Kilise Meydanı'nda açıklama yaptı.

Bu sırada sivil bir faşist hem Kürdistan'da katledilenler hem de eylemi gerçekleştiren kadınları "terörist olduklarını" söyleyerek provokasyon girişiminde bulundu. Kadınlar sivil faşiste müdahale ederek, "**Kadıköy faşizme mezar olacak**" sloganı eşliğinde bölgeden uzaklaştırdılar. Açıklama yapan kadınlar slogan ve zılgıtlar eşliğinde eylemlerini sonlandırdılar.

**Göğün
yarısı**

8 Mart can bedeli hakkını elde etmenin mücadelesidir

Cizre'deki katliamın gölgesinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne ilerlerken görev ve sorumluluklarımızın arttığı ve hatta her geçen gün artan katledilen insan sayısı ile omuzlarımızı yüklü bulunan direniş ve isyanın ağırlaştığı günlerden geçiyoruz. Her günümüzün, her saatimizin değerinin de çoğaldığı bugünlerde hızlıca planlamalar yapmalı ve 8 Mart'ı gerektiği gibi karşılayabilmeliyiz. Ancak pratik çalışmalara başlamadan önce ilk olarak bu 8 Mart sürecini karşılarken temel hedef ve amacımızın ne olduğunu, nasıl bir politik yönelim içerisinde olacağımızı ve hedefimizde kimlerin olacağını tartışmalı ve bu konuda kafa açıklığıyla yola çıkmalıyız. **En önemli temelimiz; 8 Mart'ın, emekçi kadınların can bedeli haklarını elde etmenin mücadelesinin tarihi olduğu gerçeğini bilmek ve her fırsatta bunu dile getirmektir.**

26-27 Ağustos 1910 tarihinde Kopenhag'da yapılan **II. Enternasyonal'e** bağlı "**İkinci Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı**"nda; kadın işçilere günde sekiz saatlik çalışma süresi talebi, hamile kadın işçilere doğumdan önce 8 haftalık doğum izni talebi, emziren kadınlara süt izni, 12 yaşından küçük çocukların çalıştırılmasının yasaklanması, işsiz kadınlara sosyal güvenlik talepleri kadınlar tarafından karar altına alınmıştı. Ayrıca, kadınlara oy hakkı talebi, bu konferansın diğer bir gündemiydi ve karara bağlandı. İşte bu konferansta, Uluslararası Sosyalist Kadınlar Sekreteri **Clara Zetkin**, her yıl sosyalist kadınların uluslararası çapta bir kadınlar günü düzenlemesini önerir. İşte o gün **8 Mart**'tır!

8 Mart'ın seçilmesinin nedeni de bu tarihin kimi yıllarda kadınların can bedeli verdiği mücadelelerin gerçekleşmesidir. Bunlardan **birincisinde**, 8 Mart 1857'de New Yorklu tekstil işçisi kadınların grevi anlatılır. Grevci işçilerin talepleri arasında 16 saatlik işgününün 10 saate indirilmesi ve ücretlerin yükseltilmesi bulunuyordu. Bu grevin ardından tekstil ve tütün sanayisinde birbiri ardına grevler patlak verdi. **İkinci olay**, bu direnişi anlam üzere, 8 Mart 1908 yılında yine New York'ta "Cotton" tekstil fabrikasında kadın işçilerin daha iyi çalışma koşulları için greve çıkmalarıydı. Bu grevde patronlar kadın işçileri, dışarıdan destek görmelerini engellemek üzere fabrikaya kilitledi ve çıkan yangında 129 kadın yaşamını yitirdi. Genelde bu konuda bir kafa karışıklığı olmakla birlikte 8 Mart tarihine atıfta bulunulmasına sebep bu iki kadın direnişidir. 8 Mart hem o dönemde hem de şu an açısından emekçi kadınların sadece kendi emeğine dönük hakları için alanlara çıktığı bir gün olmanın ötesinde oy hakkı, cinsel tahakküme son verme vb. birçok gündemli isyanını sokağa taşımaları bir aracı olmuştur. Bu yüzden bugün 8 Mart aynı şekilde kadınların isyanı olarak sokağa taşınan bir gün olmalıdır.

Devlet T. Kürdistanı başta olmak üzere kadınların politiklediği ve örgütlenecek karşısına bir güç olarak çıktığı tüm coğrafyalarda düşmanlığını çeşitli yöntemlerle sergilemektedir. Bizim bu 8 Mart'ta üzerimize düşen görev, **bunun teşhirini yapmak ve politik kadınları infaz eden devlet zihniyetinin Özgecan Aslan başta olmak üzere sadece 2015 yılında işlenen 303 kadın cinayetindeki zihniyetle aynı olduğunu anlatmaktır.** Bu süreçte sokak eylemlerinden, radikal eylemlerden vazgeçmemek şarttır, ancak T. Kürdistan'ında katliamlarını sürdüren devletin özellikle Türkiye'nin batısında pompaladığı şovenizm zehrinden güç aldığı ortadadır. O zaman bu 8 Mart'ta ev ev, sokak sokak, mahalle mahalle şovenizme karşı kadınlar cephesinden mücadele vermek temel yönelimimiz olmalıdır. Çünkü bu zihniyetin güçlenmesi, kadına dönük düşmanlığın beslenmesi anlamına gelir, bu zihniyetin güçlenmesi daha çok parçalanmış kadın bedenlerinin kimsesizce, bir bavula doldurulup ortaya atılmasına gerekecektir, bunu yapanlara koltuk çıkanları güçlendirir.

8 Mart 1908'de yanarak yaşamını yitiren kadınlar da, günümüzde isyan eden ve bu yüzden devlet şiddetinin hedefi olan kadınlar da bize bir gerçeği gösteriyorlar: Bu ülkede başta yaşama hakkı olmak üzere, bize ait olan her şeyi elde edebilmenin tek yolu can bedeli direnişi yükseltmektir. Bu 8 Mart'ta yaptığımız her çalışma bu kadınların omuzlarımızı yüklediği görevleri yerine getirmenin adımı olsun!

TC'nin gölge boksu

Suriye'de yaşanan gelişmeler, uzunca bir süredir olduğu gibi iç politikanın başlıca konusu ve polemikini sürdürüyor. Özellikle TC'nin açıktan desteklediği cihatçı çetelerin giderek güç kaybetmesi; Rus emperyalistlerinin havadan, Suriye rejimi ve Hizbullah'ın karadan düzenlediği operasyonlarla aldığı kayıp ve yenilgilerle tartışma da iyice alevlendi. Tansiyonun bu kadar yükselmesinin en önemli nedeni ise, **PYD/YPG'nin Fırat'ın batısına geçerek çetelere vurduğu darbeler**. Gelişen aşamada, Azez'i kuşatan ve hızla ilerleyen bir YPG gerçekliği söz konusu. TC Suriye'de, sık kullanılan deyimle "sahada" özellikle de Kürt güçlerine karşı kaybettikçe daha yüksek sesle bağırıyor, etrafına daha kalın kırmızı çizgiler çekiyor.

Son günlerde TC ile ABD arasında yaşanan "**terörist**" polemikini, Suriye'de Esad rejiminin neredeyse Halep'i aldığı, çetelerin buradaki karargahlarını yok ettiği bir siyasal iklime "**denk geldi!**"

TC'nin değişik kademelerdeki yetkilileri tarafından "**safluk**", "**yılan bir gün gelir sizi de sokabilir**" sözleriyle sürdürülen ve esas olarak PYD/YPG'nin terör örgütü olduğu iddiasını ispatlamaya odaklı tartışmalara girmeden önce resmin büyüğüne ve Suriye topraklarında yaşananlara bir göz atmak faydalı olacak.

TC'nin Cenevre Hayalleri

Söz konusu tartışma tam da TC'nin Cenevre III görüşmelerine şerh düşerek, blokaj yaparak, PYD'nin katılımını engellediğini sandığı bir dönemde yaşanıyor. Hatırlanacağı üzere çatışan tarafların aynı masa etrafında toplanarak sorunların siyasi düzlemde çözülmesi iddiasıyla kurulan Cenevre III, daha başlamadan fiyaskoyla sonuçlanmıştı. TC görüşmelere Esad karşıtı güçlerin (siz cihatçı çeteler diye okuyun) taleplerinin dikkate alınması gerektiği üzerine bir politikayı, PYD'nin terör örgütü olduğu ve kesinlikle çağrılmaması gerektiği söylemleri eşliğinde yürüttü.

Sonuçta PYD, Cenevre III görüşmelerine resmi olarak çağrılmadı. Zaten görüşmelerde gerek Suriye topraklarında yaşanan gelişmeler gerekse de taraflar arasındaki anlaşmazlıklardan dolayı bir arpa boyu yol alamadı. Öyle anlaşılıyor ki, tablo bu olsa ve görüşmelerin ne ABD ne de Rusya açısından bir anlamı kalmasa da TC, yaptığı kulis faaliyetlerinin PYD'nin dışarıda bırakılmasında etkili olduğu kanısına varmış durumda.

Peki gerçek böyle mi? TC'nin

"stratejik ortağım" sıfatıyla takdim ettiği ve eteğinden ayrılmadığı ABD emperyalizminin tutumuna bakmak bunu anlamak için yeterli aslında.

30-31 Ocak tarihlerinde Barack Obama'nın IŞİD'le mücadele özel temsilcisi **Brett McGurk**, Fransız, İngiliz ve Avrupalı devletlerin bir dizi temsilcisiyle Kobanê ve Cizire kantonlarında PYD, TEV-DEM ve YPG'nin de içinde olduğu Suriye Demokratik Güçleri ile bir dizi görüşme gerçekleştirdi. Böylece Cenevre telafi edilmiş oldu. Yapılan görüşmelerin niteliği ve içeriğinden bağımsız bir şekilde, söz konusu adım, sürecin TC'nin istediği gibi gitmediğinin, emperyalistlerin vazgeçmese de TC'yi çok da umursamadıklarının, esasta kendi çıkarlarını önceliklediklerinin en basit göstergesi. Kuşkusuz gerek ABD ve Avrupalı gerekse de Rus emperyalistlerin, PYD ve bölgedeki demokratik, ilerici güçlerin artan etkisi karşısında harekete geçtikleri ve söz konusu güçleri kendi çizgilerine çekmeyi amaçladıkları biliniyor.

Ne var ki, bugün değişik isimler altında mücadele eden güçlerin, bugüne kadar emperyalistlerle kurdukları ilişkilerde bağımsız çizgilerini korudukları, demokratik, ilerici duruşlarından vazgeçmedikleri de bir gerçek. Gerek ABD gerekse de Rusya, Rojava'nın geleceğine ilişkin emperyalist emeller taşıyorlar. Bölgeye yönelik tutumun belirlenmesinde Rojava güçlerinin durumu kadar, rejimle cihatçı çeteler arasındaki çatışmanın gidişatı da büyük önem taşıyor. En azından şimdilik her iki emperyalist güç de, bölgedeki öncelikli hedeflerinin DAİŞ olduğunu söylüyor. DAİŞ başta Rojava olmak üzere, cihatçı çeteler Suriye topraklarından temizlendikten sonra tartışmanın merkezine Esad ile, Rojava (Demokratik Suriye Güçleri) arasındaki ilişki girecek. Söz konusu ihtimal yani DAİŞ ve onunla benzer çizgideki cihatçı çeteler

DAİŞ'in Rojavadan çıkarılması, TC'nin kırmızı çizgi olarak ilan ettiği Azez-Cerablus arasındaki bölgenin de YPG'nin kontrolüne geçmesi anlamına geliyor. Böylece oldukça geniş bir alan (TC'nin güney sınırı) PYD'nin kontrolüne geçmiş olacak. En önemlisi Afrin, Kobanê ve Cezire kantonları arasındaki toprak bütünlüğü sağlanacak.

rin Rojava'dan sökülüp atılması TC'nin en büyük korkusu. Bu ihtimal güçlendikçe TC elindeki tüm kozları sonuna kadar kullanmaya böylece etki alanını genişletmeye çalışıyor. DAİŞ'in Rojavadan çıkarılması, TC'nin kırmızı çizgi olarak ilan ettiği Azez-Cerablus arasındaki bölgenin de YPG'nin kontrolüne geçmesi anlamına geliyor. Böylece oldukça geniş bir alan (TC'nin güney sınırı) PYD'nin kontrolüne geçmiş olacak. En önemlisi Afrin, Kobanê ve Cezire kantonları arasındaki toprak bütünlüğü sağlanacak.

İşte TC'nin korkulu kabusu da bu. Gelişmeler gidişatın bu yönde olduğunu gösteriyor.

Eyyyyy Amerika..!

R.T. Erdoğan'ın, "**Ey Amerika, size kaç kere söyledim, siz bizimle beraber misiniz, yoksa terör örgütü PYD ile mi berabersiniz? Ey Amerika ne PKK'yi ne de PYD'yi bize tanıtabilirsiniz. Bunları biz gayet iyi biliriz.**" (10 Şubat 2016. KaçakSaray-20. Muhtarlar Toplantısı) sözlerinde karşılık bulan öfke ve tepkinin nedeni tam da bu gidişat. ABD devlet başkanı Barack Obama'nın dikkate almayarak geçtiği Erdoğan'ın bu sözlerine, Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü John Kirby'nin verdiği; "**Biz, PYD'yi terör örgütü olarak tanımlamıyoruz... Türkiye bir müttefik, dost ve ortak**" yanıtı, TC-ABD ilişkilerinin niteliğini de bir kez daha açıklığa kavuşturdu. TC sözü edilen yanıtla, tartışmanın fitilini ateşlese de söz konusu

polemiğin ne ABD ne de uluslararası kamuoyunda bir karşılığı bulunuyor.

Türk hakim sınıfları, istediklerini ABD'ye kabul ettirmek adına elbette elinden geleni yapacaktır. Ancak söz konusu ilişkinin bir efendi-uşak ilişkisi olduğu dikkate alındığında bu çabanın çok karşılık bulamayacağı da ortada. ABD emperyalizmi niteliğine uygun bir şekilde, bölgedeki tüm aktörlerle esasta kendi çıkarlarını garanti altına alacak bir şekilde ilişkilendiriyor. Bunu büyük bir sahtekarlık ve ikiyüzlülükle yürütüyor. Esad'ı devirmek adına cihatçı çeteleri, uşak ve işbirlikçileri aracılığıyla Suriye topraklarına toplayan kendisi değilmiş gibi DAİŞ karşıtı koalisyon bile kuruyor? Suriye'de 2011'den bugüne değin yaşananlar, emperyalistlerin aynı anda birbirleriyle asla bir araya gelemeyecek çok sayıda güçle hareket edebildiğine, söz konusu başlıkta ilişkilerin nasıl karmakarışık olabileceğine çok iyi bir örnek.

ABD'nin, Rojava'da yaşayan Kürtlerin demokratik temelde geleceğini inşa etmeye çalışan ve topraklarını koruyan YPG'yi terörist örgüt olarak görmeyip, Kürt ulusunun demokrasi ve özgürlük mücadelesini veren PKK'yi terör örgütü olarak nitelemesi bahsini ettiğimiz niteliğin de bir sonucu.

Bir gücün terörist olup olmadığına, ne emperyalistler ne de onların uşakları karar verebilir! Buna ancak ve ancak ezilen emekçi yığınlar ve halklar karar verebilir. Onların çıkarları ve geleceği uğruna savaşanlar asla terörist değildir!

Umuda oynuyorlar Bekês, umudu kurtar!

Katledilenlerimizin, direnenlerimizin, savaşılarımızın kanı yerde kalmayacak Bekês. Öyle bir onaracağız ki umudu, öyle bir saracağız ki bu yarayı; yine ne tankları işleyecek ne topları... Hadi boş kalan direniş mevzilerini doldurmaya!

Bir ülkedeki bebek doğum ve ölüm oranları, o ülkenin “gelişmişlik” düzeyini belirleyen kıstaslardan biri olarak görülür, Milli Eğitim Bakanlığı’nın müfredatındaki derslerde öğrencilere bunlar öğretilir. Ama anlatılan şudur; “bir ülkedeki binde bilmem kaç bebek doğum oranı varsa, şu şu demektir”, “eğer bir ülkede binde bilmem kaç bebek ölüm oranı varsa, bu bu demektir”... Ama bu yarı sözel yarı sayısal bilginin arasında bu bebeklerin nasıl ve nerede doğduğunun, nasıl ve nerede öldüğünün neye denk geldiği anlatılmaz.

Konumuz dahilinde olmasa da, kısa bir değinme yapmadan geçmeyelim. Zaten bu üstünkörü bilgilerle çocuk ve gençleri şekillendirmeye çalışan Milli Eğitim Bakanlığı’nda bakanlık görevi gören zat da “**gösterişçi intihar sendromu**” şeklinde bir hastalık uyduran ve atanmadığı için intihar eden öğretmenlerin bu hastalığa yakalandığını iddia eden biridir. Hatta insanlıktan nasbini almayı unutmmuş olan bu zat, aynı konuşmasında intihar ederek yaşamına son veren (dikkat çekelim “son veren”) öğretmenlerin intiharlarını “*etrafında ilgi uyandırmak veya ilgi çekmek veya isteklerinin yerine gelmesini sağlamak amaçlı*” olarak gördüğünü de söylemiştir. Bu zat, Nabi Avcı! Nabi, bu Milli Eğitim Bakanlığı’nın yarattığı sorgulamayan, itaat eden ve bir süre sonra kumanda mekanizmasına geçerek son kullanma tarihinden önce beyin ölümünü gerçekleştiren bir kişidir. Nabi gibi olmayın!

Her çocuk ölümü, bir sistem gerçeği...

Konumuza geri dönersek eğer, bebeklerin nasıl doğduğu ve nasıl öldüğü bizim ülkemizin faşist, kadın düşmanı, halk ve emek düşmanı olduğunun en net görüldüğü alanlardan biri olmuştur, olmaya devam etmektedir. Sadece son 7 ayda yaşanan kimi bebeklerin doğum ve ölüm şekillerine bakarak anlatmak istediğimizi biraz açalım:

Miray bebek

Aralık ayının son günlerinde abluka ve faşist kuşatma altında olan Cizre’de 3 aylık bebek **Miray İnce** evinde, halasının kucığında iken keskin nişancıların kurşunuyla yaralandı. Onu hastaneye götürmeye çalışan ailesi, 155’i aradı. Polis “*beyaz bayrakla dışarı çıkabilirsi-*

niz” dedi. Büyükbaba, babaanne ve dedesi bebeği yanlarına alarak, beyaz bayrakla ambulansın geleceği noktaya gitti. Ancak orada da üzerlerine ateş açıldı. Miray bebek olay yerinde, büyükbaba da kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

Kudüs bebek

Suriye’de devam eden savaştan kaçan Neddah ve Beşar Haddad çiftinin 26 günlük bebeği **Kudüs Haddad**, 15 Ocak’ta dünyaya geldi. Bebek, yanlış anlaşılma nedeniyle tanıtım bilgi sistemine ağabeyi Yunus’un adıyla kaydedildi, cinsiyeti de ‘erkek’ olarak yazıldı. Adana-Yüreğir’in Akıncılar Mahallesi’nde kiralandıkları ve kentsel dönüşüme giren, yani yıkılmayı bekleyen 2 katlı binanın zemin katına yerleşen aile, 10 Şubat günü bebeklerinin sesinin çıkmadığını fark edip kontrol etti. Bebeğin hareketsiz olduğunu görünce de komşularından, onlar da polis ve sağlık ekiplelerinden yardım istedi. Sağlık ekipleri, bebeğin öldüğünü belirledi. Kızının ölümüyle şoka giren baba Beşar, minik yavrusunun battaniyeye sarılı bedenini kucığında Adli Tıp Kurumu’na götürdü. Bir gelirlerinin olmadığını belirten anne Neddah, yiyecek bulmakta zorlandıklarını, bebeğinin bakımsızlıktan hastalanıp, hayatını kaybettiğini söyledi.

Garam bebek

Adana otogarında otobüs bekleyen Suriyeli 33 yaşındaki Nesrin Berduş’un, kızının hareket etmediğini fark edince yardım istediği sağlık ve polis ekipleri 1.5 yaşındaki **Garam Berduş**’un öldüğünü belirledi. Adana Adli Tıp Kurumu’na götürülen Suriyeli bebeğin ilk muayenesinde açlık ve soğuktan öldüğü belirlendi. 5 çocuk annesi Nesrin Berduş gözü yaşlı bir şekilde kızının cenazesini teslim alamayacağını, akrabaları ve ailesiyle birlikte Ankara’ya gitmek zorunda olduklarını söyledi. Ardından Garam bebeğin cenazesi Küçükoba’da kimsesizler mezarlığında toprağa verildi.

Ve yine bir Miray bebek

İstanbul-Beyoğlu’nda tek geçimleri kağıt işçisi babanın geliri olan yoksul bir Kürt ailenin kaldığı dairede çıkan yakında **Miray Taşyurt** isimli 15 aylık bir bebek yaşamını yitirdi. İlk kıvılcı-

Öyle bir onar ki...

mın nereden çıktığı henüz belli olmasa da yangının büyümesine geçim kaynağı “kağıtların” neden olduğu belirtiliyor.

Sadece 4 çocuğun ölümünün “nedeni” ve “nasıl” olduğunu incelediğimizde dahi TC devletinin “gelişmişliğini” görmek gerçekten mümkün! Kürt ve Suriyeli bebek ve çocuklara, onları yalnızca “ucuz işgücü” olarak gördüğü vakit “değer veren” insanlık düşmanı bu sistem, yalnızca bu durumdan “ne çıkar sağlarını” diye düşünüyor. Avrupa devletleri ile kirli ve kanlı bir pazarlığa girişen TC, Suriyeli mültecilerin ülkede kalması karşılığında AB’li emperyalist-kapitalist ülkelerden alacağı rüşvetin hayallerini kurarken, bu arada ülkedeki Suriyeli mülteci sayısını azaltmak için Ege’yi Suriyeli çocuklar başta olmak üzere mültecilerin kimsesizler mezarlığı haline getirmekten geri durmuyor. Son zamanlarda artan mülteci ölümlerinin başkaca bir açıklaması mümkün değildir!

Öyle bir onar ki bu umudu, kimse bêkes kalmamasın!

Bu ülkede sadece çocuk ölümleri değil, çocuk doğumları da ülke gerçekliğini ortaya seriyor. İşte onun örneği de Bêkes bebek! Babası **Orhan Tunç**’un Cizirê’de bodrum katında katledildiği sırada dünyaya gelen Bêkes bebeğin isminin anlamı “Kimsesiz”! Orhan Tunç, katledilmeden evvel eşi ile kurduğu son iletişim sırasında doğacak çocuğuna bu ismin konmasını istemişti. Belki de Orhan’ın o bodrumdaki son “ruh hali”ydi “kimsesizlik”... Sonra Cizirê’deki katliamların ağır bilançosu açıklandıkça o kimsesizlik tüm ülkeye yayıldı. Bêkes bebek tam bu günlerin üzerine geldi dünyaya...

Bêkes bebeğin gözünü açtığı bu topraklara “umutsuzluğu” yaymaya çalışıyorlar şimdi. “Devletin gücünü göstermenin” zafer sarhoşluğuyla, ağızlarından akan kanlı salyalarıyla “kor-

kuyu”, “yılğınlığı” bir zehir gibi atmaya çalışıyorlar aramıza... Hedefleri Gezi İsyanı ile başlayan, Rojava devrimi ile taçlanıp Kobanê direnişi ve serhildanlarıyla devam eden bu sürecin en son aşamasındaki hendek savaşlarının yaydığı umudu, cesareti, direnişi yok etmek... Sayıyı bu yüzden vermiyorlar, bu yüzden harabeye dönüştürdükleri Cizirê’de “temizliği sona erdirdiklerini” ilan ediyorlar. Sıranın diğer ilçelere ve savaşanlara geleceğini, yani yeni katliamlara hazırlandıklarını ilan ediyorlar.

Oysa NATO’nun en güçlü ordusuna sahip olduklarıyla övünen, DAİŞ bozuntusu birlikleri devreye sokan, 1990’lardan kalma “psikopat” katillerinden ekipler oluşturan, KDP’yi “sus payı” ile katliamına ortak eden TC devleti; aylardır Cizirê Botan’a istediği gibi giremedi. Tüm kenti kuşattı, yine beceremedi. Hendeklerin arkasındaki direniş, onu ve katillerini defalarca geri püskürttü yine olmadı. Cizirê halkını yerinden yurdundan etti, kanalizasyon sularına kimyasal karıştırdı ama çözüm olmadı.

Topyekun katliama girişmekte ve yaralıların sığındığı binaları ateşe vermekte buldu çareyi. Şimdi zafer naraları atsalar da direnişi henüz bitiremediler. Direnenlerin cephesini, barikatı ele geçiremediler. O yüzden şimdi umuda saldırmıyorlar. Direnenlerin, savaşanların en büyük silahı, ekmeği, suyu olan umuda... Onu yok etmeye çalışıyorlar.

Umuda oynuyorlar Bekês, umudu kurtar!

Öyle bir onar ki bu umudu, kimse bêkes kalmamasın!

Katledilenlerimizin, direnenlerimizin, savaşılarımızın kanı yerde kalmayacak Bekês. Öyle bir onaracağız ki umudu, öyle bir saracağız ki bu yarayı; yine ne tankları işleyecek ne topları... Hadi boş kalan direniş mevzilerini doldurmaya!

Mannheim'da Ocak ayı anması yapıldı

Mannheim: 7 Şubat Pazar günü Almanya'nın Mannheim şehrinde Partizan, Ocak Ayı Şehitleri Anma etkinliği gerçekleştirildi.

Açılış konuşması ile başlayan gecede, şehitleri anmanın anlam ve önemine değinilerek, T. Kürdistanı'ndaki ablukalara ve halkın bu saldırılar karşısında sergilediği sınırsız direnişe vurgu yapılarak bu direnişin büyütülmesinin anlam ve önemine değinildi.

Şahverdi şehitlerinden Özgüç Yalçın(Sefkan)'ın babası Sermet Yalçın bir konuşma gerçekleştirdiği etkinlikte son olarak TKP/ML adına konuşma yapıldı.

Yapılan konuşmada, 1978'den bu yana Ocak ayının son haftası Parti ve Devrim Şehitlerini anma haftası olarak ilan edildiği hatırlatıldı. Ardından her sene yapılan Ocak ayı şehitleri anma etkinliklerinin anlam ve önemine değinildi. Ardından, marşlar ve türkülerle anma etkinliği son buldu.

"Katliamlara Karşı Dur, Cizre ve Sur Direnişini Sahiplen"

H. Merkezi: TC' devletinin Cizre ve Sur'da devam ettirdiği imha politikalarına ilişkin bir açıklama yapan ATİK, Sur ve Cizre başta olmak üzere Kürt halkının direnişini sahiplenme çağrısı yaptı.

ATİK yaptığı açıklamada Kürt halkın tüm saldırılar karşısında, "Bütün benliği ile ruhu ile geleceğe devredilecek zafer aşkıyla direniyor..." vurgusunu yaparak; "Bu bir halkın ulusal haysiyetini ve onurunu koruma direnişidir. Direnişin hangi biçimi olursa olsun haklı ve meşrudur. Cizre ve Sur bu haklılıkla kavgasını sürdürüyor. Bu onurlu direnişin yanındayız... Destekçisiyiz... Sahiplenicisiyiz... Toplan imhayı hedefleyen katliamlara karşı, faşizmin inkar ve yok sayma politikasına karşı, zulmün hükmetmesine karşı Sur ile Cizre ile dayanışmak tarihsel bir sorumluluktur" dedi.

Katliamlara karşı, Cizre ve Sur direnişi sahiplenildi

Abluka ve sokağa çıkma yasakları adı altında T. Kürdistanı'nda gerçekleştirilen katliamlar Avrupa'nın birçok kentinde protesto edildi. Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu(ATİK) ve birçok devrimci, demokrat, yurtsever kurum yapılan protesto eylemlerinde yer aldı.

Nürnberg: 8

Şubat'ta yüzlerce insan, Cizre'de Türk devletinin vahşi katliamını kınamak ve protesto etmek için Nürnberg Türk Konsolosluk karşısında toplandı. NAV DEM, ATİK, AGİF, Partizan, AABF, DiDF gibi kurumların katıldığı mitingde yapılan Türkçe, Almanca ve Kürtçe konuşmalarda

Kürt ulusunun haklı direnişinin kanla ve zorla bastırılmayacağı ve direnenlerin kazanacağı söylendi.

Berlin: 8 Şubat tarihinde, Berlin Brandenburger Tor Meydanında başlayan oradan Başbakanlık Binası'na ve daha sonra da TC Büyükelçiliği binasına kadar süren yürüyüş eylemi ile Cizre'deki katliamlar protesto edildi.

Yürüyüşe ATİF, YPG, DIDİF ve Kürt ulusal güçleri katılarak, devlet terörünü lanetlediler. Yürüyüş boyunca hep bir

ağızdan Almanca ve Kürtçe attığı sloganlar ile Türkiye Kürdistanı'ndaki devlet terörüne karşı seslerini yükselterek, Başbakanlık binasına doğru yürüdü ve ardından eylem sonlandırıldı.

Londra:

8 Şubat'ta akşam saatlerinde Edmonton bölgesinde bulunan Angel Corner'da biraraya gelen yüzlerce kişi devrim ve demokrasi şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirdi. Britanya Demokratik Güçbirliği öncülüğünde yapılan yürüyüşe birçok kurum ve örgüt kendi bayrak ve flamalarıyla katıldı. Yürüyüşün sona erdiği noktada kısa bir miting düzenlendi.

Bern: 8 Şubat'ta gerçekleşen protesto eyleminde, yaklaşık 250 kişilik grup, parlamento binasına doğru sloganlarla yürüdü. Kitle, katliamların derhal sonlandırılmasını ve buna karşı daha güçlü bir direnişin yaratılması gerektiğini belirtti.

Zürich: Aynı anda Zürich'te gerçekleşen ve çatışmalı geçen protesto eylemi akşam geç saatlere kadar devam etti. Kürt kurumlarının inisiyatifiyle bir araya gelen güçler, konsolosluk önünde biraraya gelerek katliamı protesto ettiler. Konsolosluk binasına KCK bayrağı asan eylemcilere polisin saldırması sonucu 6 kişi gözaltına alındı. Gözaltı ve saldırı haberinin ardından, İTİF de çağrı yaparak dayanışmaya ve gözaltındakilerin serbest bırakılması için direnişi sahiplenmeye çağırıldı. İTİF kitesinin de kısa zamanda alana ulaşmasıyla, protestoya katılıp katliamı kınayan sloganlar atıldı. Polisin, konsolosluka bırakmadığı kitle, ısrarla

bekleyişini sürdürdü.

Zürich'te, Ciwanên Azad ve YDG tarafından organize edilen çadır eylemi ilgi görüyor. Kurulan çadıra, Der Funke gençlik yapılanması da destek verdi.

Lozan: 10 Şubat'ta Lozan Demokratik Güçbirliği'nin çağrısıyla, biraraya gelen Türkiyeli ve İsviçreli devrimci-demokratik güçler, Cizre'deki katliamı kınadılar. Eyleme, İsviçreli kurumlardan, Solidarits, Pop, Sosyalist Parti dışında, PKK, MLKP ve Partizan da katıldı.

Basel: 10 Şubat'ta binlerce kişi Basel'de biraraya gelerek yürüdü. Kürt Toplum Merkezi, İGİF ve Partizan'ın katıldığı eylemde söz alan KCK Yürütme Komitesi'nden Zübeyir Aydar, katliamlara karşı savaş geliştireceklerini, Türkiye devrimci-sosyalist güçleriyle birlikte, faşizmi yenerek mücadeleyi zafere taşıyacaklarını ifade etti. Partizan adına yapılan konuşmada ise, devletin faşist niteliğine vurgu yapılarak, birlikte mücadeleyi yükseltmek ve sokakları özgürlük ateşiyle tutuşturmanın zamanıdır denilerek, bir şiir paylaşıldı.

Neuschatel: 10 Şubat'ta Neuschatel kantonunda Cizre için eylem gerçekleştirildi. Neuschatel Demokratik Güçbirliği'nin organize ettiği eylemde, Gar önünde toplanan kitle, katliamı kınadı.

Stuttgart: 8 ve 10 Şubat tarihlerinde oturma eylemleri, yürüyüşler, konsolosluk önünde miting ve çadır eylemleri gerçekleştirildi. 8 Şubat Pazartesi günü faşist Türk devletinin Stuttgart konsolosluk önünde bir protesto mitingi gerçekleşti. Miting sonrası Kobanê ile dayanışma eylemliliklerinin merkezi haline gelen Stuttgart'ın en işlek merkezi olan Schlossplatz'da Kobanê Meydanında dayanışma çadırı kuruldu.10 Şubat'ta Marienplatz'dan kitenin bir araya gelmesi ile şehir merkezine yürüyüş başladı. Stuttgart Demokratik Güç Birliği'nin almış olduğu karar ile dayanışma çadırı hafta içi her gün saat 15 ile 19 arası açıldı ve açılmaya devam edecek. Stuttgart'ta soğuk hava, şiddetli yağmur ve fırtınalar ile oluşan kötü hava koşullarına rağmen Kürt halkının direniş çığlığının daha da yükselmesi gerektiği çağrısı yapıldı.

Yunan halkının 3. memoranduma tepkisi sürüyor

Yunanistan: 3. Memorandum'a ilişkin yapılan referandumda % 60'dan fazla olan "hayır" oylarına Syriza hükümeti sahip çıkmaya da Yunan halkı sözünün arkasında duruyor. 4 Şubat tarihinde geniş katılımlı gösterilerle organize edilen genel grevin ardından 12 Şubat günü de Yunan köylüleri Atina meydanlarına çıktı.

Yunanistanlı çiftçilerin, başta ülkenin en önemli karayolu sayılabilecek Atina-Selanik karayolunda olmak üzere, haftalardır süren "yol kapama" eylemleri, bugün itibarıyla başkent Atina'ya taşındı. Kurdukları barikatlardan

traktörleriyle Atina'ya gelmek isteyen çiftçilerin yolları kesilerek eylem sekteye uğratılmaya çalışıldı. Ancak bu bölgelerden otobüslerle Atina'ya ulaşan köylüler 3. Memorandum'a bağlı olarak yasalaştırılmak istenen yeni vergi düzenlemelerine tepkilerini ortaya koydular.

Sabah saatlerinde yoğun olarak Giritli çiftçilerin oluşturduğu grupların Çalışma ve Tarım Bakanlığı önünde gerçekleştirmek istediği eylemin engellenmeye çalışılması üzerine çevik kuvvet polisleriyle köylüler arasında ufak çaplı çatışmalar yaşandı. Akşam saatle-

rinde ise başta Omonia Meydanı olmak üzere Syntagma Meydanı'na giden çeşitli yerlerde toplanan çiftçiler, sembolik sayıda traktörün Omonia Meydanı'na ulaşmasının ardından Syntagma'ya doğru yürüyüşe geçti.

Ülkenin çeşitli bölgelerinden gelen çiftçi temsilcilerinin yaptığı konuşmalarda söz konusu yasaların çiftçilerin aç kalması anlamına geleceği vurgulanırken parlamento binası önünde yakılan ateş, çiftçilerin tepkisinin somut bir göstergesi oldu. Eylemlerin önümüzdeki günlerde de devam edeceği açıklandı.

(Yunanistan ATİK)

“Aradan geçip giden ve Beşler’i unutturmayı başaramayan yıllara..”

ÖLÜMLERİNE ALIŞAMADIĞIMIZ ÖLÜMSÜZ BEŞLER’E...

“Madem ki özgürlük için çarpan her yüreğe bir parça kurşun nasip oluyor, ben de hakkımı isterim” diye haykıran kadın komünarların korkusuz haykırışlarını duyuyoruz, yükselen devrim sloganlarınızda. “İntikam” diye haykıran kadın özgürlük savaşçılarının yiğitliğini gördük, gerilla savaşımızı büyüten yürüyüşünüzde.

Aradan kaç yıl geçti. Kaç mevsim kaç kış kaç bahar sensiz ve sızsız geçti, **Eylem** yoldaş. Bilemiyorum. Bunu bilmek de istemiyorum. “**Tarihi belirleyenin takvim yapraklarında kopan sayfalar olmadığını, sınıf savaşımı gerçekliği içinde kendini yaratanların özgürlük savaşımını**” olduğunu öğrendik. Dökülen ve geçen yıllara rağmen hiçbir şey seni ve sizleri unutturmayı başaramadı. Yaşanan dayanılması ve katlanılması zor birçok acı olaya ve aradan geçen yıllara karşın unutulmadan dün gibi sizleri yaşamak nasıl bir şeydir yoldaş? Seni ve dörtleri unutmadan, unutamadan yaşamının gücü ve adı nedir? Anımsamayı bu denli güçlü kılan tarihin ve toprağın derinliğine uzanan gerçekliğin gücü nedir Eylem yoldaş? Bu nasıl bir şeydir ki “**Gidipte gelmemek, gelip de görme-mek**” türküsü bu denli silinmez kaldı, hatırlarımızda.

Bu nasıl bir düşünce ve duygudur nasıl bir silinmez etkidir ki sanki sizler hiç gitmediniz. Yıldızlara uzanan sizler değilmişsiniz gibi halen dün gibi aramızda, yanımızda, anılarımızdasınız. Bir bıçak keşiği ya da bir kılıç darbesi gibi aramızdan seni ve sizleri bizlerden koparıp ayırmak isteyenler fena halde yanıldılar. Uzaklaştıkça yanan, geçtikçe yakınlaşan bu gizemli gücün adı **devrimin yoldaşlığıdır**. Dağlara yazılı Beşler’in ölümsüz adlarıdır. Özgürlüğe uzanan zorlu yolun yoldaşlığıdır. Bu, buz kesen kış ortasında çıplak ayakla koşan Rojava-Kürdistanlı çocuğun bitmeyen sıcak özgürlük özlemidir. Kıyıya vurmuş mülteci çocukların yaşam arayışıdır. Katledilip beton altına gömülmek istenen Kürt kadınların bitmeyen yaşam çılgılığıdır. Ancak güçlü özgürlük düşünü yaşayan ve yaşatanlar “**unutulmamaya**” dair sorulara derin anlam yükleyebilir.

Konuşmak istediklerine “**Elveda**” bile deme zamanı bulamadan “**Herkes işini yapsın**” dedin. Giderken bile özgürlüğe, devrime ait görevleri hiç unutmadın. Eliniz yıldızlara uzanıp değdiğinde toprak ve su kadar gerçek olan düşlerinizi ve özgürlük özlemlerinizi bizlere bıraktınız. Bunları anlamaya, anlamlandırmaya çalıştık Eylem yoldaş. Devrimci savaşımızı bir adım daha ileri taşıyarak “**son talimatına**” güçlü sarıldık. Ve ona anlam yükleyerek yürümeye çalıştık. Kulaklarımızda halen çınlayan

son sözünü bir devrim talimatı olarak kazıdık nemli yer altı sığınak duvarlarımıza.

İlk olanın ne kadar büyük zorluklarla, ne kadar büyük emeklerle yaratıldığını o dönemi yaşayanlar bilir ancak **Eylem yoldaş!** Çok az insanın ortaya koyabileceği büyük bir emek ve fedakarlıkla tutuşturmayı başardığımız kıvılcımı ateşe çevirmeye çalıştık. Devrimci savaşımızda bizlerin öğretmeni oldunuz. İzlerinizi sürerek yürümeye, yaptıklarınıza bakarak yapmaya çalıştığımız devrimci görevlerimizin her bir adımında hep sizler vardınız. Bu zorlu devrim yürüyüşünün başında toprağa düşen üç fidanımızın varlığından haberiniz olsaydı kimbilir hangi anlatılmaz derin hüznü yaşayarak yoldaşların direngen duruşunu selamlardınız. Sonra onların anılarına olan yüksek bağlılığınız kimbilir dile getirmek için neler yazardınız **Eylem yoldaş!** Biz biliyoruz ki büyük eylem hayallerinizi kağıda dökerdin. Biz biliyoruz ki gururla bakardın Şahverdi’de toprağa düşen üç yoldaşın dağlara vuran devrim silüetlerine. Canınızdan çok sevdiğinizin, Dersim’in üşüyen emekçi çocuklarına bir öğretmen bilgelğinde anlattırın toprağa düşen yoldaşlarını. Senden ve sizlerden öğrendiğimiz o kadar çok devrimci değerler vardır ki bugün yapılan ve yapılıyor olanlara bakıldığında bunların neler olduğu daha rahat görülür ve anlaşılır **Eylem yoldaş!**

Bütün zulüm rüzgarlarına ve zalimlerin ölüm dolu tehditlerine rağmen yaşamı özgürlük tadında çıplak ayaklı çocuklara armağan etmek isteyen “**Kazanacağız ve mutlaka kazanacağız**” fikrini büyüttünüz içimizde. Seninle ve sizlerle filizlenmeye, giderek büyümeye başladı devrimci savaşımız. Şimdi bu fikri ve düşü çöğaltmeye çalışan her gerillanın çaba ve çalışmasında her bedel dolu zorlu yürüyüşünde senin ve sizlerin unutulmaz emekleriniz ve bıraktığınız devrimci değerleriniz vardır. Bizler, yaptıklarınıza ve yürüdüğünüz yollara bakarak, görevlerimizi yerine getirmeye çalışıyoruz. Dağlara yazdığımız toprağın derinliklerine ektiğiniz hayallerinizin peşinden yürüyoruz. Sığınak duvarlarına başucumuza astığımız devrim resim-

lerinize bakarak bilincimizi tazeliyor ve öfkemizi biliyoruz. Sonra, sonra sizlerin yaptıklarınızı, yarım bıraktıklarınızı yapmaya-tamamlamaya çalışıyoruz. Her mevsim, illa da her Şubat yazan takvim yapraklarında sizleri, sizlerle birlikte daha çok yaşıyoruz. Devrimin değişen farklılaşan günlerinde risk ve bedel dolu görevlerinde sizleri unutamadan yürümek bizlere tarifi zor güç ve kararlılık vermektedir. Bu gücün yaslandığı toprak ve dayandığı öz devrimin çözülmesi kolay olmayan kodlanmış şifreleridir. Ve biz kodlanmış şifrelerde kendini tanımlayan, doğruların içinde kendisini yaratan devrimin öncüsü ve önderi olma bilinç ve sorumluluğuyla hareket ediyoruz.

Sizlerin duruş ve yürüyüşünüzde öğrenilmesi ve çıkarılması gereken o kadar dolu dersler vardır ki **Eylem yoldaş!** Küllerinden kendisini yeniden yaratan Anka kuşları gibisiniz. Her birinizin hikayesinde beden ve duyguları paramparça edilerek uçurumun dibine itilmiş kadınların yaşamını görüyoruz. Tırnaklarını bir bıçak gibi kayalara saplayarak tırmanan ve yeryüzüne çıkışı başaran Beşler’in özgürlük mücadelesini görüyoruz. Sarsılmaz irade ve tükenmez kararlılığınızı görüyoruz. Sonra doruklara sevdalanarak, yükselen tırmanışınızı toprak ve emek dolu öncüleştiren mücadeleyi görüyoruz. Küçük tecrübesiz-deneyimsiz bir gerilla gücünün ısrar ve inat dolu mücadelesi sonucu yükselen büyüyen yürüyüş gücünü görüyoruz. Küçük gruplarla büyük cüretlerin kuşanmasında nelerin başarılabilirliğini görüyoruz. Savaşmayı ve yaşamayı öğreniyoruz, sizlerden. Yaşamınızla, savaşla kurduğunuz diyalektik ilişkiyi kopmaz bağı ve bütünlüğü öğreniyoruz. Yaşamın devrimleşemediği yerde ve anda devrimci savaşın asla bir gelişim çizgisi yakalayamayacağını öğreniyoruz.

Dışımızdaki düşmana karşı kararlı ve netlik içinde bir savaşımın önemli ve tayin edici yerinde kendi içimizdeki adına “**Yetmezlik-gerilik-örgütsüzlük-bireycilik-bencillik**” denilen düşmana ve kötülöklere karşı savaşım vermek olduğunu öğreniyoruz. Kendi içimizdeki burjuvazinin lanetli “**ben**”ini öldürdüğümüzde nasıl dışımızdaki düşmanı alt etmede başarı kazandığımızı öğrendik. En can acıtıcı ve en sancılı ve sıkıcı olan çok dikkat edilmesi gereken en büyük savaşımın kendi içimizde yürütmemiz gereken savaş olduğunu öğreniyoruz.

“**Madem ki özgürlük için çarpan her yüreğe bir parça kurşun nasip oluyor, ben de hakkımı isterim**” diye haykıran kadın komünarların korkusuz haykırışlarını duyuyoruz, yükselen devrim sloganlarınızda. “**İntikam**” diye haykıran kadın özgürlük savaşçılarının yiğitliğini gördük, gerilla savaşımızı büyüten yürüyüşünüzde. Devrimci savaşın tek kurtuluş yolu olduğu gerçekliğini ve bilincini mücadelenizle yaşattınız. Bir kez daha sizlerin direngenliği ve kararlılığıyla savaşan bir örgüt yaratma zorunluluğunu öğreniyoruz. **Yeni bir 2 Şubat’ta sizleri mezarlıkta ölümler arasında aramamızı isteyenler bir kez daha yanıldılar.** İdealleri ve anıları unutulmaz ve silinmez bir şekilde bilincimizde ve kavgamızda yaşayanlar dün olduğu gibi bugün de ölümsüzler olarak anılmaya devam edecektir.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Niyazi Sezgin: Dersim’in Mazgirt ilçesinde dünyaya gelen Sezgin, Dersim Babaocağı köyü Tülük mezarında 24 Şubat 1988 tarihinde çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

Ermeni Soykırımı'nın 100. yılı anma etkinliklerinde, geride bıraktığımız 2015 yılında Türkiye'den beklenen "özür" açıklaması yine gelmedi. Acaba bir yüz yıl daha mı beklenecek? Bu duruma şaşırmadık. İnsan veya toplumun kendi geçmişi ile yüzleşip özür dilemesi, hiçbir zaman onu değersiz kılmaz, küçük düşürmez, aksine yüceltir. Uluslararası alanda ise saygın konuma getirir. Bunun çeşitli örnekleri mevcuttur. Aksi hallerde ise "katil devlet" veya "barbarlar" olarak anılmaktan kendilerini kurtaramazlar.

Üstelik vizyon biçilen 2023 "yeni Türkiye"sinde ülke içerisinde, uluslararası toplum ile yeni nesil diasporanın beklentilerine kulak tıkamıştır. Türk devleti bugün içinde bulunduğu durum ile hiçbir zaman Ermeni Soykırımı gerçekliğini kabul etmeyecektir. Suçlamalar karşısında çaresizliğinden "bir kulağımdan girer, diğer kulağımdan çıkar", "ecdadımızı sorgulatmayız", "tarihimizde soykırım lekesi yoktur" diyerek ret ve inkar etmeyi sistematik hale getirmiştir. Bugüne gelene kadar devletin uygulamaları nefret ve kinden başka bir şey olmamıştır.

Koşar adım İslamlaştırılan toplumda iyi, güzel, dayanışma, dostluk, ahlak ve vicdan gibi insani değer yargılarının insanların bireyselliğe itilerek hızla kaybolduğu faşist rejime rağmen, 2008 yılında bir avuç insanın başlattığı "özür diliyorum" kampanyasından dahi rahatsız olunmuş; ırkçı, milliyetçi, faşist damarın kabarmasıyla gündeme oturmuştu.

İstisnasız bütün partilerin cumhuriyet

tarihi boyunca birbirleri ile süregelen iktidar kavgasında birleştikleri nadide noktalardan biri de -belki de en başta gelenlerden- Ermeni düşmanlığı olmuştur. Öyle ki depremlerden dahi Ermenileri sorumlu gösterme geleneği mevcut bu ülkede. Yalan üretme, düşman göstermede usta olmuş devlet PKK lideri Abdullah Öcalan'ı da zamanında "Ermeni" olarak göstererek onu "öçüleştirilmeye" çalışmıştı. Zaten birine ya da devrimci, ilerici, yurtsever bir harekete "Ermeni" diyerek onu halk nezdinde "itibarsızlaştırma" politikasının kendisi bile Ermenilere dönük hala süren ayrımcılığın en görünür yanındır. 100. yılda TC Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın verdiği taziye mesajı ise olayları çarpıtın, özünden uzaklaştıran, yalan beyanatların bir parçası olarak anılacaktır. Tehcir kararını gizleyen, yollarda açlıktan, hastalıktan ve katliamlardan ölenleri, Teşkilat-ı Mahsusa'nın işlediği katliamları gizleyerek, savaş sırasında ölen insanlarla bir ve aynı göstermeye çalışması, doğal bir felaket olarak yansıması Ermeni halkı ve diaspora tarafından kabul görmemiştir.

Erdoğan'ın Ermeniler hakkında 13 yıllık iktidar döneminde iyi bir beyanata bugüne kadar hiç rastlamadık. Aksine Talat Paşa'nın zihniyetinin devam etmekte olduğuna tanık olduk. Bütün dünyada ardı ardına kabul gören Ermeni soykırım yasa tasarıları karşısında sarf ettiği "Ülkemizde 170 bin Ermeni var, 70 bini benim vatandaşım, 100 binini biz

Özür ve yüzleşme

ülkemizde şu anda idare ediyoruz. Gerekirse hadi siz de memleketinize diyeceğim. Bunu yapacağım. Ülkemde tutmak zorunda değilim" sözleri unutulmayacak bir düşmanlığın açıkça dillendirilmesi olmuştur. Hrant Dink cinayetinin aydınlatılması için verdikleri "namus sözü" 9 yıldır beklemededir. Aydınlatılmasını bırak, faillerin bulunmasının önüne engel dikilmektedir. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde meydanlarda Kuran-ı Kerim ile dolaşan Erdoğan "Afedersiniz benim için çok çirkin şeyler söyleyenler oldu. Afedersiniz Ermeni bile dediler" şeklinde geri dönüşsüz bir Ermeni düşmanı olduğunu gösteren konuşmalar yaptı.

Ermeni'yi Ermeni ile vurma

Erdoğan'ın Ermeni düşmanlığını yalnızca böyle açık açık söylemlerinden yola çıkarak gözlemlemiyor ve tariflemiyoruz. Erdoğan Ermeni ulusuna mensup **Markar Esayan ve Etyen Mahçupyan** gibi satılık kalemsörler aracılığıyla Ermeni'yi Ermeni ile vurmaya çalışmakta, 100 bin Ermeni'yi sınır dışı etme tehditleri savuran sanki kendisi değilmiş gibi "Ermeni dostu" görünümü sağlamaya çalışmaktadır.

Koltuk ve geleceklerini güvence altına alabilmek için, kalemlerini satan, Erdoğan'a yaranmak için akıl hocalığına soyunan bu zavallılar, vadesi dolduktan sonra kullanılıp atılacaklarını da iyi hesaplamalıdır. Bunlar 100. yılında Diaspora Ermenilerine, uluslararası kamuoyuna "Ermeniler iyi durumda" algısı yaratmak için seçilen danışmanlardır. Ermeni'yi Ermeni ile vurma amaçlı bu politikaya alet olan Markar Esayan, Türkiye'yi temsilen gönderildiği Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nde, Ermenistan Devleti temsilcileri tarafından ihanetle suçlanmış, Ermeni karşıtı raporlar lehine oy kullanmıştır. Sonuçta devletin "sadık memuru" görevini başarıyla yerine getirmiştir.

Bugün Cizre, Sur, Nusaybin'de yaşanan saldırıların sorumlusu devletin ken-

disidir. Suriye politikasında bütün hesapları alt üst olan, tutmayan ve bunun acısını Kürt halkından çıkarmaya çalışan ve bunlara hayali gerekçeler uyduran devletin yüzü ortaya çıkmıştır. 1915 Soykırımı ile tarih sahnesinden Ermeni'ler (Zo'lar) yok olmuş, 100 yıl sonra ise bu sefer Kürtler (Lo'lar) soykırım ile karşı karşıya kalmışlardır. Adlarını bilmeye gerek yok, çünkü hala bu topraklarda faşizm tarafından yetiştirilen bir soykırımcı paşanın dediği gibi "Zo'ları hallettik, sıra Lo'larda..." söylemi bugün yine hayata geçirilmeye çalışılıyordu. Bu devlet bir "zor"la karşı karşıya gelmedikçe, Ermeni Soykırımı ile yüzleşmedikçe bu tutumundan da vazgeçmeyecektir.

Aylardır Sur ve Cizre'de süren operasyonlarda katliamlar artık doruk noktasına ulaştı. Sokağa çıkma yasaklarının devam ettiği şu günlerde dikkat çeken bir ayrıntı ise yine TC devletin Ermeni düşmanlığı idi. Özel Tim yaptığı anonslarda "Ermeniler sizinle gurur duyuyor", "Hepiniz Ermeni'siniz Ermeni" diyerek gözü dönmüşcesine saldırılarını sürdürüyorlardı. Cizre'de 3 bodrum katında yaralılarına saldıran devlet burada top atışları ve kimyasallarla, bunların yetmediği yerde benzin döküp yakarak 100'e yakın insanı katlettiler. Genlerinde kan, katliam, soykırım olan Türk devleti; Sivas-Madımak'ta yaptıklarının benzerini 23 yıl sonra bu kez Cizre'de yaptılar.

100 yıl önceden yaşanan **Büyük Felaket** hakkında dönemi yaşayan, tanıklık edenlerin söyledikleri, kaleme alıp not düştükleri beyanlar; TC devleti soykırımı ret, inkar edip gizlemeye çalışsa bile bütün dünyanın gözleri önündedir. Aynı şekilde bugün devam eden Kürt halkına dönük katliamlar karşısında sessiz kalanları, kalemlerinden kan damlayan yazarları, katliama destek sunanlar ile zalimleri affetmeyecek; insanlık onurunu savunan ve bunun için ağır bedel ödeyenleri ise tarih unutulmayacaktır.

(Bir Partizan okuru)

Faşistleri titreten kadın: ROSA

Rosa Georgiyevna, dünyadaki ilk sosyalist devletin temellerinin atıldığı bir dönemde, 3 Nisan 1924'de yoksul bir köyde dünyaya geldi. Ailesi ona ismini büyük devrimci Rosa Luxemburg anısına verdi. Henüz 14 yaşındayken, Leninist Komünist Gençlik Birliği'nin -kısa adıyla- Komsomol'un üyesiydi. Gök mavisi gözleriyle, sarıya çalan kumral saçlarıyla güzeldi, eğitimi ve hayatın güzelliklerini çok seviyordu ve ülkesini de... Zaten yurtsever bir ailenin çocuğuydu; babası Birinci Paylaşım Savaşı'nda yaralanmışken, üç kardeşi de SSCB'nin Büyük Yurtseverlik Savaşı* (II. Paylaşım Savaşı'nda Sovyetlerin batı cephesinde gerçekleşen kanlı savaşlar, Sovyetler tarafından bu adla anılmaktadır) sırasında hayatlarını kaybetti. Onlardan

biri, henüz 19 yaşındayken, Nazi işgalcilerinin Leningrad kuşatması sırasında hayatını kaybetmişti.

Rosa, on yedi yaşında, faşizme karşı ölüm kalım savaşı veren Kızıl Ordu'ya gönüllü olarak katıldı. 1943 yılında keskin nişancı oldu. Aldığı askeri eğitim ve yetenekleri, onu bir adım öne taşıdı. Komutanları ona askeri eğitimci olmasını önerdiler; Rosa ise ön cepheye gönderilmeyi talep etti. Stalingrad savaşından sonra onur madalyası alan **ilk Sovyet kadın keskin nişancı** oldu. 12 Aralık 1944'de sağ omzundan bir kurşunla yaralandı. İyileştikten sonra cepheye geri döndü. Savaşın sonuna kendi topraklarına dönüp, savaş nedeniyle yarım bıraktığı eğitimini tamamlamayı planlıyordu.

1945 Ocak'ın 27'sinde Rosa, kendi bölüğünün yaralı bir subayını korumaya çalıştığı esnada el bombası şarapneliyle, karın bölgesinden ağır yaralandı ve ertesi gün hayatını kaybetti. Kısa yaşamında Sovyet halkının değerli kahramanı ve faşistlerin korkusu oldu. "Doğu Prusya'nın görünmez korkusu" (ona böyle diyorlardı) 59 Hitler askerini öldürmeyi başardı. Ölümünden sonra da onurlandırılmaya devam edildi. Özgür yaşamaları için hayatını feda ettiği yeni nesillerin onu hatırlaması adına, köyünde bir müze inşa edildi. 16 Ocak'ta, çatışmaların durduğu bir esnada günlüğüne şunları yazmıştı: "Benim yaptıklarım, tüm Sovyet halkının ana vatani savunmak için yaptıklarından daha fazla değil."

* Bu yazı atexnos.gr internet sitesinden çevrilmiştir.

Bir Partizan okuru “Nusaybin direnişin en güçlü kalesi!”

Nusaybin’de mahallelerde edinebildiğim izlenim kadarıyla Nusaybin çok güçlü ve bir kale gibi. Nusaybin merkezde az bir mahalle ve çarşı dışındaki bütün mahallelerde direniş barikatları var. Mahalleler birbiriyle konum olarak bağlantılı olmasa dahi çok koordineli bir şekilde hareket ettikleri bilgisini aldık.

Cizre’deki faşist ablukayı kırmak için başlatılan direniş nöbeti süresince Nusaybin’deydik. İlk olarak Girê Mîra köyündeki direniş nöbeti daha sonra Nusaybin merkeze taşındı. Nusaybin merkezde bulunduğum süre içerisinde hem Nusaybin’i gözlemledim hem de Nusaybin halkı ile sohbet etme fırsatı buldum.

Nusaybin, yurtsever hareketin en güçlü olduğu yerlerden biri. Özyönetim ilan edilen belli başlı ilçelerden birisi olması zaten bunun göstergesidir. Nusaybin’in bir diğer özelliği ise sınırda ve hemen karşısında Qamişlo’nun bulunması orayı güzel ve bir o kadar da önemli bir yer haline getiriyor. Rojava’nın bu kadar yakın olması oradan ne kadar çok etkilenebileceğini ve halkın kendi kendini yönetme isteğini güçlendirebileceğini tahmin etmek pek de zor olmasa gerek. Qamişlo’nun bu kadar yakın olması, buradaki insanların orayı bağlarının güçlü olmasını da sağlamaktadır. Öyle ki, Botan yürüyüşüne başladığımız İpek Yolu üzerinde polis bize tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırırken sınırın diğer tarafında toplanan bir grup Qamişlo halkı bize sloganlarla destek veriyordu. Sesleri fazla bize yetişemese de insanların orada toplanması bile bize moral veriyordu.

Nusaybin halkı özyönetim istiyor!

Nusaybin halkı devletin bu katliamcı politikalarına karşı baş eğmeyen ilçelerden biridir. Bir ara sokağa çıkma yasağının en uzun yaşandığı ilçelerden biri olan Nusaybin’in, belediye ilçe eş başkanları da tutuklanmış durumdadır. Halk ise olup bitenin farkında olurken devletin katliamcı politikalarına baş eğmeyeceklerini belirtiyorlar.

Halkın çoğunluğu özyönetimi desteklese de 22 günlük sokağa çıkma yasağının ardından bazı insanlar Nusaybin’i terk ettiler. Kalanlar ise onları anlayabiliyorlar ve aslında hepimizin onları anlaması gerekiyor. Dışardan yorum yapmak kolay olabilir fakat Nusaybin’e gelip o günleri yaşamadan burayı bırakıp insanlar hakkında yorum yapılmaması gerekiyor!

Nusaybin merkezde kaldığımız zamanlarda herkes yurtsever evlere dağıtıldı. Kaldığımız evdeki insanlar gerçekten aşırı derecede misafirperver ve özellikle dışa-

rıdan Nusaybin isteyenlere karşı fazlasıyla saygı ve sevgi besliyorlar. Aynı zamanda sokağa çıkma yasağının olduğu zamanlardaki yaşadıklarını da anlatarak herkesin bunları bilmesi için haklı olarak çaba sarfettiler. Akşamları otururken ve geceleri yattığımızda sürekli olarak patlama ve çatışma sesleri geliyordu. Ev sahibi amca şakayla karışık “Valla geceleri çatışma sesi duymazsak uyuyamıyorduk” diyordu. Benim gibi Türkiye’nin en batısından gelmiş biri olarak, buradaki insanları dinlemek ve yaşadıklarını anlamaya çalışmak çok önemli. Nusaybin’i gördükten sonra batının sessizliği aklıma geldikçe sınırlarım bozuluyor.

Özgür alanlara gittik, hevallere sohbet ettik!

Nusaybin’e gelmişken barikatların olduğu mahallelere gitmemek olmazdı tabii. Biz de inisiyatifli hevallere iletişime geçerek onların deyişleriyle özgür alanlara gitmek istediğimizi bildirdik ve harekete geçtik. Bu arada mahallere girmek öyle kolay değil, yani her isteyen elini kolunu sallaya sallaya giremiyor. Belli kaynaklarla irtibata geçmek gerekiyor. Güvenlik açısından düşünüldüğünde ne kadar doğru olduğu ortaya çıkıyor.

Mahalleye gittiğimizde ilk olarak en güvenilir ve konum olarak tam ortada bulunan bir karargaha götürüldük. Burada YPS ve YPS-Jin’den hevallere sohbet ettik. YPS’den hevallere yaptığımız sohbetlerde devletin katliam ve imha politikaları üzerine konuştuk. Şu an devletin yoğun olarak saldırdığı Cizre ve Sur’da yapılan katliamlarla birlikte 2 aydan fazla zamandır verilen direnişin

öneminden konuştuk. Mahalledeki insanların tepkilerini sorduğumuzda YPS’li arkadaşlar, mahalle halkının neredeyse hepsinin özyönetim talebini desteklediğini ama buradaki sokağa çıkma yasağında yaşanan sıkıntılar ve kaygılardan dolayı mahallenin yarısının boşaldığını belirttiler. Onları anladıklarını ve burada kalanların da her türlü desteği onlara sağladığını vurguladılar.

Barikata bir taş da biz koyduk

Özgür alanlara gitmenin bir de şartı var. Oraya gelen herkese barikata taş taşıyıp, koyma zorunluluğu getirilmiş. Hatta bize esprili bir şekilde “Barikata bir taş da sen koy” kampanyası başlattıklarını söylediler. Tabii bunu duyunca mutlu olmamak elde değil. Sonuçta az da olsa oradaki özyönetim direnişine bir katkı sunabileceğimizi öğrenmek gerçekten sevindirici.

Toplandık barikata kurmak için yola koyulduk. Zaten mahallede 25-30 metrede bir barikat var. Yani mahallenin ortasına bırakınlar beni yolunu bulup çıkabileceğimi zannetmiyorum, labirent gibi bir hal almış. Bu da ne kadar güçlü olduğunun ispatı. Her

neyse barikata yapacağımız yere geldikçe hep birlikte dışarıdan gelenler, YPS’den arkadaşlar ve halktan gençlerle beraber en az 20-25 kişi başladık çalışmaya. Önce yerdeki kilitli parke taşlarını söküp sonra da barikata yavaş yavaş kuruyorduk. Sağlam bir şey olmasını istediğimizden dolayı genişliğini 1 metre tuttuk. Mahalleliler bize çay ve su getiriyorlardı. Hatta bazı analar taşları söküp barikata taşıyorlardı. Barikata bitirmemiz o kadar kişiyle bile 3-4 saatimizi aldı. Mahallede onlarca barikatın olduğunu düşündüğümüzde ne kadar zahmetli ve emek isteyen bir iş olduğu ortaya çıkıyor. Tabii ki az da olsa bu direnişe katkıda bulunmak, emek vermek gerçekten insanı son derece mutlu ediyor. Ortam ve kolektif çalışmayla beraber esprilerin de olduğu son derece güzel bir atmosfer yaşadığımızı içtenlikle söyleyebilirim. Herkesin o barikatlara en azından bir taş bile koymalarının önemini vurgulamak isterim.

Nusaybin yıkılmaz, yenilmez!

Nusaybin’de mahallelerde edinebildiğim izlenim kadarıyla Nusaybin çok güçlü ve bir kale gibi. Yani devletin Nusaybin’de kaybedeceğini çok rahatlıkla söyleyebilirim. Nusaybin merkezde az bir mahalle ve çarşı dışındaki bütün mahallelerde direniş barikatları var. Mahalleler birbiriyle konum olarak bağlantılı olmasa dahi çok koordineli bir şekilde hareket ettikleri bilgisini aldık.

Nusaybin halkının Cizre ve Sur’da olsa da sokağa çıkma yasağını bekliyorlar ve ona göre hazırlıklarını yapıyorlar. Şu süreçte barikatlar artırılırken Nusaybin’in güçlendirildiğini rahatlıkla söyleyebilirim. Halk artık sokağa çıkma yasağını ve bunun uzun süreceğinin farkında fakat Nusaybin’in asla teslim alınmayacağını da farkındalar. İzlenimlerime dayanarak şunu söyleyebilirim ki: Nusaybin kolay kolay yıkılmaz!

Bir Partizan okuru

Özgür basına yönelik gözaltı ve tutuklama furçası sürüyor

H. Merkezi: Antep'te gözaltına alınan DIHA muhabiri **Nazım Daştan**, sosyal medya paylaşımları gerekçe gösterilerek "örgüt propagandası" yaptığı iddiasıyla tutuklandı.

11 Şubat günü evine giderken gözaltına alınan Daştan, emniyetteki işlemlerden sonra adliyeye sevk edildi. Antep

Adliyesi'nde ifadesi alınan Daştan, tutuklanma talebiyle Gaziantep 1. Sulh Ceza Mahkemesi'ne gönderildi.

Gazeteci Daştan, Facebook'ta paylaştığı haberleri gerekçe gösterilerek "örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla tutuklanarak Antep H Tipi Hapishane'ye gönderildi.

Daştan ile birlikte Türkiye hapishanelerindeki mahpus gazeteci sayısı 33 oldu. Diğer yandan 12 Şubat günü Şirnex'in Cizir ilçesinde bulunan Cudi ve Sur mahallelerinde bodrum katlarında mahsur kalanların durumunu öğrenmek için Cizre Belediyesi önünde buluşan ve mahallelere doğru yola çıkan ailelerle beraber haber

takibinde bulunan DIHA muhabiri **Beritan İrlan** özel hareket polislerince gözaltına alındı. İrlan, karakoldaki ifadesinin ardından serbest bırakıldı. Nisêbîn'de ise 12 Şubat günü Fransız Foto Muhabir **Gael Cloarec** ve Siyasihaber.org muhabiri **Duygu Yıldız** haber takibi sırasında zırhlı araçlara bindirilerek gözaltına alındı. Duygu Yıldız ve Gael Cloarec akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

"Düşman kadınlardaki gücü görünce korkuyor"

Amed: Barış İçin Kadın Girişimi'nin çağrısıyla Yeni Demokrat Kadın olarak bizim de içerisinde yer aldığımız birçok kadın kurumu 6 Şubat günü "Ölümden değil, yaşamdan yanayız" demek için Amed'deydik. TC devletinin T. Kürdistanı'nda sokağa çıkma yasaklarıyla beraber gerçekleştirdiği katliamlara ve bu katliamlara karşı direnen kadın direnişçilere ses vermek için bir araya gelen yüzlerce kadın olarak, zılgıtlarımızla, sloganlarımızla sokağa çıkma yasağının olduğu ilçelerden biri olan Sûr'daki direnişi selamladık.

Şehre varmamızla beraber hemen 10 dakika uzaklıkta olduğumu öğrendiğimiz Sûr'dan gelen TC'nin top sesleri ve direnişçilerin bu top seslerine karşı mermileriyle verdikleri yanıt karşılıklı bizleri; bizlerse düşmanın her top sesine karşı zılgıtlarımızı yükseltirken direnenlerin sesine alkışlarımızı kattık. Ve direnişin görkemine, devletinin katliam politikalarına yakından temas etmiş olduk. Bu temasın kadınlar cephesinden anlamı elbetteki çok farklı noktada duruyor.

Erkek devlete karşı kadınların başkaldırısı büyüyor

Kürt halkının diline, kimliğine, yaşamına sahip çıkmak için başlattığı bu direniş, kadınlar cephesinden Kürt kimliğinin yanısıra kadın kimliğine yönelik saldırılara karşı da yürütülüyor. Erkek devletin her türlü şiddetine, katliamlarına, yok saymasına maruz kalan kadınlar, buna karşı yükselttikleri mücadele bayrağını direnişleriyle taçlandırıyorlar. TC'nin kadınları hedefine alması; kadınlara yönelik infazlar ve çıplak beden teşhirleri kendini ortaya koyarken kadınlar direnişle güçlerini

bir kez daha açığa çıkarıyorlar. Bu güç, dalga dalga büyüyor. Yaşamın her alanında gerek devlet gerekse erkek şiddetine karşı kadınların başkaldırısı yükseliyor. Bu başkaldırını örgütlemek, kadın dayanışmasını örerak TC'nin saldırılarına karşı set örmek üzere, tıpkı daha önce Eylül ayında Cizir'de 12 günlük sokağa çıkma yasağının ardından yine kadınlar olarak Cizir'e gerçekleştirdiğimiz ziyarette olduğu gibi bölgedeki kadınlarla temasa geçerek katliamlara karşı kadın dayanışmasını siper edinmek üzere Amed'deydik.

"Savaşan kadınlardan çok büyük güç alıyorum"

Sûr'da var olan kadın direnişinin yansımalarını ise Amed'e Sûr direnişinin başlamasının ardından gelen İlknur'dan dinledik. Genç bir Kürt kadını olan İlk-

nur, bizlere direnişi, direnişin kadınlardaki yansımalarını anlattı. Direnişin çok güçlü olduğuna dikkat çeken İlknur, düşmanın tüm yöntemlere başvurmasına rağmen Sûr'a giremediğini ifade etti. Sûr'daki direnişe kendilerinin de dışarıdan mücadeleyi örerak destek olduklarını belirten İlknur, Sûr direnişinin kendinde yarattığı değişimi "Ben bir kadın olarak orada savaşan kadınlardan çok büyük bir güç alıyorum" sözleriyle açıkladı.

Her direniş, düşmanın yıldırmaadığı kadın direnişçilere sahip!

İlknur ile sohbet ederken direnişin olduğu başka ilçelere dair kadınların anlattıklarıyla birleşen çok fazla noktanın olduğu dikkatimizi çekti. Bu birleşen noktalardan biri ise her direnişin düşmanın yıldırmaadığı bir kadın direnişçiye sahip olması. İlknur, Sûr'da Roza isimli bir kadın direnişçiden bahsederek "Onun direnişi destan oldu, düşman her tarafta onu arıyor" diyerek Roza nezdinde kadınların onurlu direnişini ve düşman tarafından kadınların nasıl hedefe alındığını bir kez daha ortaya koyuyor aslında. İlknur'un şu sözleri her şeyi özetliyor: "Düşman bizdeki, kadınlardaki gücü görünce korkuyor."

"Kadınlara hep baskı yapılıyor, hiçbir şey yapamayacakları söyleniyor. Kadına yönelik şiddet, katliam hep var. Erkekler kadınları güçsüz görüyorlar" diyen İlknur, buna karşılık Sûr'daki direnişle kadınların en büyük yanıtı verdiklerini ifade etti.

İlknur son olarak bizlere, düşmana karşı kadın dayanışmasını yükseltmenin önemine değinerek T. Kürdistanı'ndaki direnişe ses verme çağrısında bulundu.

Polisten YDG okurlarının ailelerine tehdit!

H. Merkezi: TC devleti, T. Kürdistanı'nda devam eden abluka ve imha politikalarını teşhir eden ve Kürt halkının direnişini sahiplenen tüm devrimci, demokrat camiaya yönelik saldırılarını sürdürüyor.

YDG tarafından T. Kürdistanı'ndaki katliamlara karşı gerçekleştirilen işgal eylemlerinin ardından, Ankara'da YDG okurları kaçırılarak tehdit edilmişti. 10 Şubat günü akşam saatlerinde ise polis, İstanbul-Sarıgazi'de oturan Liseli YDG okurlarının ailelerini arayarak çocuklarına "sahip" çıkmaları gerektiğini, aksi taktirde çocuklarının başına gelecek herhangi bir şeyden sorumluluk kabul etmediklerini söyleyerek açıktan tehditlerde bulundu.

Konuya ilişkin bir açıklama yapan Liseli YDG ise baskıların, tutuklamaların ve katliamların-ablukaların mücadelelerine engel olamayacağına vurgu yaparak; Kürt halkının direnişini büyütme devam edeceklerinin altını çizdi.

Ankara'da YDG okuruna gözaltı

Ankara: Devrimci, demokrat ve yurtsever gençliğe dönük gözaltı, tutuklama ve kaçırmalarla politik ve örgütlü gençlik üzerinde baskı yaratmaya çalışan Ankara polisi **Metin Özken** isimli YDG okurunu gözaltına aldı.

Daha önce de 2 YDG okurunu kaçırarak tehdit eden ve ajanlaştırma girişiminde bulunan polisin, gözaltına aldığı YDG okuru aynı gün karakoldan serbest bıraktı.

Mehmet Kara son yolculuğuna uğurlandı

H. Merkezi: Strasbourg'da 7 Şubat günü geçirdiği kalp krizi sonrası yaşamını yitiren Partizan okuru **Mehmet Kara** için 8 Şubat'ta Strasbourg'da bir tören yapıldı ve ardından 9 Şubat günü memleketi Maraş'ta son yolculuğuna uğurlandı. Strasbourg Alevi Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen törene ailesi, dostları ve yoldaşları katıldı.

Burada **Partizan** adına yapılan konuşmada, Kara'nın Avrupa topraklarına gelme süreci ve bu süreçte Partizan çevresiyle ilişkileneceği anlatılırken, faaliyet süreci boyunca birçok yük omuzladığı ve çevresi tarafından sevilen ve saygı duyulan bir yoldaş olduğu vurgulandı. Partizan açıklaması "Mehmet Kara'yı, kardeşi TKP/ML TIKKO

şehidi Cafer Kara'nın yanına uğurlarken, onu hiç unutmayacağımızı ve mücadelemize kattığı emekleri saygıyla hatırlayacağımızı dile getiriyoruz" sözleriyle sonlandırıldı. Açıklamanın ardından Alevi dedesi kısa bir cenaze merasimi gerçekleştirdikten sonra, Kara doğduğu topraklara Maraş'a uğurlandı ve 9 Şubat günü toprağa verildi.

Cizîr katliamına ses verildi!

Şirnex'in Cizîr ilçesinde TC devletinin ablukasıyla beraber bodrum katlarında gerçekleştirilen katliamlar birçok ilde yapılan eylemlerle beraber protesto edildi.

İstanbul

HDP, HDK, KJA, İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu çağrısıyla 8 Şubat günü Galatasaray Lisesi önünde yapılan Cizîr katliamını protesto eylemine polis saldırdı.

HDP İl Eş Başkanı **Cesim Soylu**, Cizîr'deki katliama dair konuşmasını gerçekleştirirken, atılan sloganların yasadışı olduğunu iddia eden polis, tazyikli su, biber gazı ve plastik mermiyle kitleye saldırdı.

20'ye yakın kişinin gözaltına alındığı eylemde, gözaltılar karakoldaki ifadelerinin ardından serbest bırakıldılar.

1 Mayıs Mahallesi: 11 Şubat günü T. Kürdistanı'ndaki katliamları protesto etmek için ses çıkarma eylem gerçekleştirildi. **AKA-DER**, **Partizan**, **YDG**, **HDP** ve **SODAP** tarafından gerçekleştirilen eylemde sık sık "**Kürdistan faşizme mezar olacak**", "**Katil devlet hesap verecek**", "**Kürdistan'da savaşan kadınlara bin selam**" gibi sloganlar atıldı.

Eylem sırasında polis tarafından zırlı araçlarla kitleye tacizde bulunulurken, kitle eylemini sürdürdü. Daha sonra eylem kitle tarafından sloganlarla bitirildi.

Kıraç: Esenyurt-Kıraç'ta halk, Cizîr'deki katliama karşı "topyekun direniş" dedi ve sokaklara çıktı.

Kıraç'ta 8 Şubat günü saat 20.00'da yapılacak ses çıkarma eylemi öncesi Partizan okurları ve HDP'liler kahvehanelere girerek halkı yürüyüşe davet etti.

Yeni Mahalle'de başlayan yürüyüş Doğalgaz'a gelindiğinde polis kitleye gaz bombaları ve plastik mermilerle saldırdı. Buna karşı eylemini sürdüren kitle yaptıkları eylemde sık sık "**Her yer Cizre, her yer direniş**", "**Cizre halkı yalnız değildir**" sloganları attı.

Ankara

8 Şubat günü saat 18.00'de HDK Ankara İl Meclisi ve HDP Ankara İl Örgütü'nün çağrısıyla birçok kurum ve halkın katılımıyla ses çıkarma eylemi gerçekleştirildi.

HDP İl binası önünden Yüksel Caddesi'ne yürüyüş gerçekleştirildi. Yüksel Caddesi'nde HDP MYK üyesi **Berfum Çolak** yaptığı açıklamada, "**Suruç'ta Ankara'da katledilenler bugün Kürt halkı üzerine zulüm yağdırmaktadır. Kürt halkının devletin zulmüne karşı direnişine destek olmak gerekiyor**" dedi. Eylem sloganlar, zılgıtlar, ıslıklar ve alkışlar eşliğinde Sakarya Caddesi'ne yürüyüşle devam etti. Sakarya Caddesi'nde T. Kürdistanı'nda katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından Kürtçe bir basın açıklaması okundu. Eyleme Alınteri, DHF, ESP, Kaldıraç, Partizan, SGDF, SKM, YDG katıldı.

Mêrdin

Nisêbîn'de KJA, DBP ve HDP öncülüğünde Cizîr'deki katliamlar yürüyüşle protesto edildi.

Newroz alanında toplanan kitle, Midyat ve Lozan caddelerinden Mitanni Kültür Merkezi'ne yürüdü. HDP milletvekilleri, Belediye Eşbaşkanları ve Barış Anneleri Meclisi üyeleri de yürüyüşe katıldı.

Yürüyüşün ardından kitleye seslenen HDP Van Milletvekili **Tuba Hezer**, "**Kürdistan'da başlatılan savaş konseptini geliştiren AKP hükümeti, bütün girişimlerinizi sonuçsuz bıraktı. Orada bir soykırım geliştirdiler. Yüzyıllardır Kürt halkını yok etmek için uğraştılar. Kürt halkını öldürerek Kürt özgürlük mücadelesini bitiremezsiniz**" dedi.

Mersin/Tarsus

7 Şubat Pazar akşamı HDP Tarsus İlçe Başkanlığı tarafından HDP İlçe binasından yaklaşık 150-200 kişilik bir

"Bugün günlerden vahşet, katliam"

İstanbul: Cumartesi Aileleri 568. buluşmalarında 21 yıl önce gözaltında kaybedilen Rıdvan Karakoç'un akıbetini sordu.

AKP Hükümetinin 3 maymunu oynadığını dile getirerek yaşanan katliamlar nedeniyle kendi acılarını unuttuklarını "Artık yeter" şeklinde haykıran Cumartesi Anneleri'nin eyleminde ilk olarak gözaltında kaybedilen Fehmi Tosun'un eşi **Hanım Tosun** söz aldı. "**Kürtleri asit kuyularında bitiremediniz, o bodrumlarda da bitiremeyeceksiniz**" diyen Tosun, direnen bir halkın asla yok edilemeyeceğini belirtti.

Hanım Tosun'un ardından HDP İstanbul Milletvekili **Pervin Buldan** söz alarak Cizîr'de katledilen bir kadının sokak ortasında soyularak, cansız bedenine işkence yapıldığı ve bunun fotoğraflarının yayımlandığını hatırlattı ve "**Bir halkın onuruyla oynamaya kimsenin hakkı yok**" dedi.

Haftanın açıklamasını **Mine Nazari** okudu. T. Kürdistanı'nda yaşananları hatırlatan Nazari, bu cehennem yalnız Kürtleri değil, herkesi yakacağına belirterek Cizîr'de hiç bir yasal dayanağı olmadan uygulanan sokağa çıkma yasaklarında insanlığa karşı suçların işlendiğini belirtti.

kitle Yarenlik alanına yürüyüş gerçekleştirdi.

Kitle Yarenlik alanında sloganlarla Saat Kule'nin önünde toplandı. Kitle adına HDP yöneticisi **Metin Öztan** okuduğu basın açıklamasında "**Cizre'de bir insanlık dramı yaşanmakta ve insanlarımız evlerinden göçe zorlanmaktadır. Kürdistan'daki halka zulüm ve yok etme dayatılmaktadır. Kürt halkı önderi Abdullah Öcalan ile acilen çözüm müzakeresine yeniden başlanması gerekmektedir**" dedi.

Basın açıklamasının ardından kitle "**Katil devlet hesap verecek**" sloganıyla oturma eylemi yaparak eylemi sonlandırdılar.

Ankara şehitleri, katliamın 4. ayında anıldı!

İzmir

İzmir'de Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından yapılacak olan anmaya polis saldırdı. Günler öncesinde çağrısı yapılan anmaya ilişkin, İzmir Valiliği tarafından eylem izin verilmeyeceği yönünde tebligat gönderilmişti. Eylem günü ise anmanın yapılacağı Alsancak Garı'na barikat kuran polis, eylem alanına gelenlere saldırdı. Çok sayıda kişiyi darp ederek gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar ifadelerinin ardından serbest bırakıldı.

Ankara

Ankara Tren Garı önünde katliamda hayatını kaybedenlerin ailelerinin katılımı ile her ayın 10'unda düzenlenen anmaya **DİSK**, **KESK**, **TMMOB** ve

TTB'nin de aralarında olduğu örgütler katıldı. Anmada yaşamını yitirenlerin resimlerinin bulunduğu "**Katilleri tanıyoruz unutturmayacağız**" yazılı pankart açıldı. Patlamanın yaşandığı yerde ellerinde karanfiller ve barış şehitlerinin fotoğraflarıyla gelen kitle, katliamın gerçekleştiği saat olan 10.04'te saygı duruşunda bulundu.

Yapılan konuşmaların ve basın açıklamalarının ardından patlamanın gerçekleştiği yere karanfiller bırakıldı.

Amed

Diyarbakır Emek ve Demokrasi Platformu tarafından yapılan çağrı ile gerçekleştirilen eylemde açıklama yapan KESK Dönem Sözcüsü **Erdal Uysal**, katilleri tanıdıklarını bu nedenle

isyanda olduklarını ve katillerin aralarında dolaştıklarını bildiklerini belirtti.

Uysal, ne kadar unutturmaya çalışsalar da unutmamak için mücadeleyi yükselteceklerini, savaşta ısrar edenlere karşı barış için ne bedel ödenmesi gerekiyorsa ödeyeceklerini dile getirdi.

Adana

KESK, DİSK, TMMOB ve Adana Tabip Odası'nın çağrısı ile İstasyon Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ankara katliamında hayatını kaybedenlerin fotoğraflarının olduğu anmada barış, demokrasi ve özgürlük sloganları haykırılırken basın açıklamasını okuyan KESK Adana dönem sözcüsü **Ahmet Karagöz** 10 Ekim Ankara katliamının üzerinden tam 120 gün geçtiğini belirterek, "**Acımız, öfkemiz ve isyanımız geçmeyecek**" dedi.

H. Merkezi: 10 Ekim günü Ankara'da düzenlenecek Barış Mitingi öncesinde DAİŞ ve TC işbirliğinde gerçekleştirilen bombalı saldırı sonrasında hayatını kaybedenler için İstanbul, Ankara, Amed, Adana ve İzmir'de 10 Şubat günü, katliamın 4. ayında anma eylemleri gerçekleştirildi.

İstanbul

Barış ve Demokrasi Koordinasyonu'nun çağrısıyla Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen kitle adına basın açıklamasını yapan **Özge Akman**, katliamın üzerinden 4 ay geçtiğini hatırlatarak başladığı konuşmasında faillerinin hala cezalandırılmadığını belirtti.

Akman, Amed'ten Ankara'ya tüm katliamların ve cinayetlerin gerçek katilleri açığa çıkartılana kadar mücadele edeceklerini duyurdu. Eylem alkış ve zılgıtlarla ile sona erdi.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebolu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Ke-
meraltı Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 261 Osmangazi Tel: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Sessizliği direnişin zafer çığlıkları yırtacak!

Bilindiği üzere TC devleti 7 Haziran se-
çimiyle beraber T. Kürdistanı'nda
baskı politikalarını artırarak, Kürt hal-
kına ve devrimci, ilerici gençliğe az-
gınca saldırmaya başlamıştı. 20
Temmuz Suruç Katliamı'yla hız kaza-
nan operasyon dalgası, Kürt halkına
uzaktan yakından el uzatmaya çalışan
herkese silahını doğrulttu. Bunun ta-
kibi 24 Temmuz'da Kandil'in bomba-
lanmasıydı. Böylelikle sözde çözüm
sürecini ilk baltalayan yine devlet ol-
muştu.

Devlet sokağa çıkma yasaklarıyla
beraber katlettiği herkesi terörist ilan
ederek burjuva medya aracılığıyla al-
gısal operasyon furcasını devam ettiri-
yor. Batıdan gelecek bir tepkinin Kürt
halkının direnişini büyütmesinden kor-
kan devlet; "Çocuklar ölmesin" diyen
Ayşe Öğretmen'den katliamları teşhir
etmek isteyen duyarlı halk gençliğine
kadar birçok insan sindirmeye ve sus-
turmaya çalışıyor.

Geçtiğimiz günlerde Cumhurbaş-
kanı R.T. Erdoğan'ın Afrika gezileri sı-
rasında uğradığı Ekvador'da dahi
katliamların ve TC-DAİŞ birlikteliğinin
protestosu Erdoğan'ın korumaları ta-
rafından şiddetle bastırılmaya çalı-
şıldı. Katliamların teşhir edilmesini
büyük bir tehdit olarak gören TC, dış
ülkelerde de baskıcı zihniyetini açıkça
göstermiş oldu.

Çözüm sürecinin operasyon ve kat-
liamlarla sonlandırılması, sokağa
çıkma yasakları Kürt halkının kendi di-
reniş mevzilerini inşa etmesini ge-
tirdi. Bu süreçte devletin kadın,
çocuk, genç, yaşlı demeden Kürt halkı

üzere-
rindeki tüm imha politikaları gere-
ğince saldırılarına karşı örgütlü ve
onurlu bir direniş alanı geliştirildi.
Hendeklerle başlayan direniş daha
güçlü halk kuvvetlerine dönüştü.

Hendeklerden Sivil Savunma Birlikleri'ne

Devlet tankıyla topuyla katlederken,
katliamlara karşı öz savunmasını kuşa-
nan Kürt halkı Yekîneyen Parastina
Sivil (YPS) ve YPS Jin'i kurarak ör-
gütlü bir direniş sergiliyor. Kürt halkı-
nın bu örgütlü direniş sayesinde
devlet elindeki tüm olanaklarına rağ-
men istediği başarıyı elde edemedi.

Devletin sıkıyönetim ilan ettiği
bölgelerde üç kez bodrum vahşetiyle
karşı karşıya kalındı. Bölgeye yardımın
ulaşması engellendi ve toplamda 100
ü aşkın insan diri diri toprağa gömül-

miş oldu. Bu saldırılar sırasında Cizre
Halk Meclisi Başkanı Mehmet Tunç da
katledildi. Mehmet Tunç, devlet güç-
lerinin saldırılarına karşı, "Teslim ol-
mayacağız. Bundan herkesin haberi
olsun. Beyaz bayraklarla dışarı çıkmaya-
yacağız" diyerek vahşet bodrumlarının
enkazının altında tüm insanlığın kala-
cağını belirtmişti. İçinde buldukları
zor duruma rağmen mücadele yö-
nünde kararlı olduklarını da vurgula-
yan Tunç'un şu sözleri de kayıtlara
düştü: "60 gündür bağıyoruz, çağırı-
yoruz, avazımız çıktığı kadar bütün
halka seslendik. Cizre halkı var gü-
cüyle bedenini siper etti tanka, topa,
lav silahına, roket atarlara bedenini
siper etti. Hiç kimsenin şüphesi olma-
sın, mücadeleye devam eden arkadaş-
lara selamlarımı iletiyorum. Cizre
halkı 60 gündür soğuğa rağmen, aç-
lığa rağmen, susuzluğa rağmen diz
çökmedi. Onun için kalan insanların
bizimle gurur duyması lazım. Biliyo-
rum belki yaklaşıyorlar. Yavaş yavaş
infaz etme riski de var. Çünkü adam-
lar dün de geldi ve 'Teslim olun yoksa
hepinizi yakacağız. Hepinizi içeride
boğduracağız' tehditleri yaptı. AKP
hükümetinin niyetini, valiliğin niye-
tini, İçişleri Bakanlığı'nın niyetini bil-
miyorum. Ama şu anda Cizre'de bir
vahşet uygulanıyor, Cizre'de bir kat-
liam uygulanıyor.

Biz de AKP faşizmine Cizre halkı
olarak diz çökmeyeceğiz. Doğrudur
açız, susuzuz, ilaçsızız, kefilere bazı
yaraları sarmışız. Ama bu o anlama
gelmiyor ki bu bir yalvarıştır, teslim
oluştur, teslim olmayacağız. İlk günkü
gibi omuz omuzayız, direnişimiz

devam ediyor. Ama şu yaralıların, kan
kaybedenlerin kurtarılabilmesi için,
kan kaybetmemesi için herkesin Ciz-
re'ye yönelmesi lazım. Tabi kalkmı-
yorlarsa, insanlığın öldüğünü
düşünüyorsa da artık kendi bile-
cekleri iştir."

Mehmet Tunç gibi devlet eliyle
katledilen Kürt halkı her ne pahasına
olursa olsun mücadelelerinden vaz-
geçmemiştir. Devletin tüm teslim
alma yöntemlerine karşı bütün hücre-
lerinden direniş hissederek son anla-
rına kadar teslim olmamışlardır. Her
ne kadar devlet zihniyetinin açığa çık-
tığını gördüğümüz cenazelerin sokak-
lardan alınmasına engel olma,
katlettikleri kadınları soyarak bedeni
üzerinden baskı politikasını uygula-
maya çalışsa da Kürt halkı direniş ru-
huna sıkıca sarılarak devletin
karşısında durmaya devam etmiştir.

Bizler T. Kürdistanı'nda şehit
düşen Kürt halkının son anlarında bile
dillerinden düşmeyen direnişin zafer
getireceği günler için adım atmamızız.
Bugün Kürt halkının direnişini görme-
mek, katliamlarla üzüldükten beklemeci
bir tavra girmek tarih sayfasında kara
bir leke olarak yer almamıza sebep
olacaktır. Sessiz kaldığımız her an bir
adım daha teslimiyetçi zihniyete yak-
laşmış oluruz. Sessiz kaldığımız her an
bir katliama daha göz yummuş oluruz.
Ve daha da ötesinde bu sessizlik ku-
laklarımızı patlatacak direniş destek
çığlıklarıyla, devletin de yapmak iste-
diği gibi, Kürt halkının yalnız kalma-
sına ve yeni katliamlara sebep olur.

Bilmeliyiz ki T. Kürdistanı'ndaki
halkı katleden devlet aynı zamanda
batıda da görünmez parmaklıklarla
bizi hapsedmeye çalışan devlettir. Bil-
meliyiz ki Kürdistan'da annesinin kar-
nında bile terörist ilan edilen bebek
batıda geleceksizleştirilmiş çocukları-
mızdır. Ve aslında hepimiz biliyoruz ki
bizler direndiğimizde Kürt halkının di-
renişini sahiplenmiş ve direniş mevzi-
lerini yükseltmiş olacağız.

Daha önce Kobanê'nin düşüşünü
düşleyen devlete en ağır darbeyi Kürt
halkıyla bütünleşerek vurmuştuk. Yine
direnişe ortak olarak Botan'da, TC
devletine ağır bir bedel ödetilmelidir.
Direniş sahiplenmek T. Kürdistanı'nda
şehit düşen ve direnen halka borcu-
muzdur. T. Kürdistanı'nda düşenlerin
direniş ruhu mücadelemize ışık tuta-
caktır.

